

**LATVIJAS
DZELZCEĻNIEKU
VĒSTNESIS**
LATVIJAS DZELZCEĻNIEKU SAVIENĪBAS ORGANS.

№ 142

15. februārī 1931.

8. gads

Krusts, bībele un cienīgtēvi

Vecās kronikās mēs lasām, ka kādreizējie katoļu biskapi un vācu bruņinieki, iekarojot Latviju, esot piespieduši vietējos iedzīvotājus kristīties, bet mūsu senči, nojauzdami iekarotāju istos nolūkus, pie pirmā izdevīgā gadījuma jauno ticību esot nokalojuši Daugavas ūdeņos un palikuši atkal par pagāniem, jo tie cerējuši tādā kārtā atsvabināties no tā posta, kas atnests līdz ar krustu un bībeli. Tā tas bija vecos laikos, gadus 700 atpakaļ. Bet vai tad mūsu dienās nenotiek apmēram tas pats! Zināms, arīgi ņemot, apstākļi ir ievērojami grozījušies: biskapiem vairs nestāv klāt par miesas sargiem krustneši un zobinbrāļi, katoļu garīdzniekiem līdzās kā konkurenti darbojas luterāņu cienīgtēvi, baptistu sprediķotāji, pareizticīgo popi un visādu marku sektanti. Viss tas tomēr lietu pēc būtības negroza. Visi šie dvēseļu gani vēl tagad pielieto visādus spaidus un draudus, lai tikai vairotu savus „ganamos“ pulkus un neļautu tiem izklīst pa neticības ceļiem, jo, lūk, ar katru no baznīcas noklīdušu avi iet zudumā skaistā „vilniņa“, kurū tie paraduši cirt gan pie kristīšanas, gan pie laulāšanas, pie dievgalda un daudzos citos gadījumos. Neticīgos draudžu gani neļauj apbedīt iesvētītā kapsētu zemē; dzīvos tie baida ar elles ugunīm un ragainu sātanu. Saprotams, ja šiem debesu valstības sludinātājiem būtu rokās laicīgā vara, tad tie neskopotos arī ar daudz jūtamiem iebaidīšanas līdzekļiem: ar karatavām, inkvizīciju (mocīšanu), cietumiem un ķeceru tiesām, kā tas piemēram notika vidus laikos, kad pat karāļi drebēja pāvesta priekšā.

Par laimi mēs tagad dzīvojam demokrātijas laikmetā un baznīcas neaprobežotās varas laiki jau sen izbeigušies. Atkritēju skaits arvien pieaug. Nelīdz vairs skaistie tēlojumi par brīnišķīgi jauko dzīvi Abrama klēpī un šausmīgie nostāsti par neizsakāmām mokām elles ugunīs. Jo vairāk tauta nāk pie zinātnes gaismas, jo mazāk paliek

to, kas tic cienīgtēviem un viņu mācībām par viņu pasauli.

Tautas atkrišana no baznīcas noritētu vēl straujāk, ja baznīckungiem nenāktu palīgā mantīgo pilsoņu šķira. Šī mantīgā pilsonība tagad cenšas spēlēt to pašu lomu, ko kādreiz spēlēja vācu bruņinieki, t. i., tā cenšas ar laicīgas varas palīdzību aizstāvēt svēto misionē darbu un pie tās pašas reizes nekautrējas izsist arī priekš sevis laicīgu kapitālu uz apmulķotās tautas rēķina. Kaut gan ar valsts satversmi mums ir garantēta pilnīga ticības brīvība, tad tomēr mēs redzam, ka pilsonība, izmantojot valsts varu, mēģina šādu brīvību ierobežot. Mūsu tiesu iestādes neļauj darboties brīvdomātāju (neticīgo) biedrībām. Par katru skarbāku kristīgās baznīcas kritiku strādnieku laikrakstu redaktori tiek saukti pie atbildības. Priekš baznīcām ikgadus no valsts kases tiek dotas prāvas sumiņas. Piem., 1931-32. budžeta gadā paredzēts uzdāvēt 200.000 latu. Dažādi valsts svētki, svinības tiek iesāktas ar garīgām ceremonijām. Pat skolās, mūsu zinību tempļos, kur māņiem un jūdu pasakām nebūtu vietas, i tur ar pilsonisko valdību gādību garīdzniecība spiežas iekšā. Mēs esam nonākuši jau tik tālu, ka pelēkie baroni savas lopu kūtis un piena krejošanas mašīnas sāk iesvētīt ar ciengītēva krustu un bībeli, itkā šāda ceremonija palielinātu gosniņu piena devumu un centrifūgu krejuma atdalīšanas spējas.

Ar ko gan izskaidrojama tik ārkārtīga pieķeršanās baznīcai un baznīckungu atbalstīšana? Vai tad tiešām mūsu pilsoņu aprindas ir palikušas tik dievticīgas, ka bez mācītāja lielkunga nevar vairs dzīvot? Domājams gan ka nē! Savu neatkarību, savu patstāvīgu demokrātisku valsti mēs tikām izcīnījuši bez baznīcas svētības. Toreiz, gadus divpadsmit atpakaļ, luterāņu garīdzniecība bija pat nostājusies naidīgās attiecībās pret latvju pilsonību un kopā ar Andrievu Niedru un vācu baroniem no-

lādēja mūsu brīvības cīnītājus. Ja tagad, turpretim, mēs redzam pilsonisko aprindu un mācītāju ciešu kopdarbību, tad šai parādībai ir savi dibināti iemesli un proti: mūsu kultūras laikmetā dvēseļu gani vieni paši ir diezgan bezspēcīgi cīnīties ar pieaugošo neticību tautas masās, tādēļ tie meklē atbalstu valdošās šķirās, lai ar laicīgas varas palīdzību noturētos kājās. Kamēr Latvijā visa vara vēl atradās baronu un cara žandarmu rokās, cienīgtēvi darbojās ar tiem vislielākā saskaņā, par ko mēs varam pārliecināties kaut no 1906. gada sodekspedīciju laikiem, bet tagad, kad no cara laika žandarmi ir palikušas vienīgi riebīgas atmiņas un baronu virskundzība salauzta, tagad tie meklē glābiņu pie pilsoņiem. Kā kuriozums šeit jāpiezīmē, ka arī Padomju Krievijā, pēc komunistu diktatūras nostiprināšanās, ievērojama garīdzniecības daļa, tā saucamie dzīvās baznīcas piekritēji, centās ar valdošo partiju nodibināt draudzīgas attiecības, bet tika noraidīti. Ja tas nebūtu noticis, tad tagad, bez šaubām, popi aizlūgtu par diktatora Staļina veselību gluži tāpat, kā savā laikā aizlūdza par Nikolaju II.

Arī mantīgai pilsonībai atlec savs labums no ciešas kopdarbības ar baznīckungiem. Cienīgtēvi pamāca pusbadā dzīvojošos strādniekus nekurnēt pret tiem, kam tā vara un nauda, jo par visām ciešanām šinī pasaulē tas debesu tēvs bagatīgi atmaksāšot debesīs; un jāsaprot, ka darba tautas vecajā paudzē tiešām vēl atrodams viens, otrs vientiesītis, kas ļaujas sevi apvārdot ar šādiem pātariem. Visļauņākais šinī darba tautas muļķošanā tomēr ir tas, ka cienīgtēvi neaprobežojas vienīgi ar debesu

valstības sludināšanu, bet jautas iekšā arī tīri laicīgās politiskās cīņās un līdz ar dvēseļu zvejošanu piekopj arī balsu zvejošanu. Izlikdamies par istās kristīgās mīlestības paudžiem un nabadzīgo ļaužu aizstāvjiem, no baznīcu kancelēm tie aicina visus ticīgos balsot Saeimas un pašvaldību vēlēšanās par garīdzniecības „kristīgo“ kandidātu sarakstiem, jo, lūk, viņiem visvairāk ķeroties pie sirds „mazo brāļu“ posts un trūkums. Tādai aģitācijai ir arī savi panākumi netikvien katolītīgā Latgalē, bet arī mūsu kultūras centrā — Rīgā. Ar neapzinīgo strādnieku balsīm Saeimā ir tikuši kāds pusducis mācītāju, un ko mēs redzam? Visi tie ir nostājušies vismelnākās reakcijas pusē un uz to visniknāko apkaņo strādnieku šķiras tiesības un taisnīgās prasības. Ja viņu vietās atrastos īsti darba tautas aizstāvji, tad mēs nebūtu piedzīvojuši tādu nīrgāšanos par bezdarba postu un nabadzīgāko iedzīvotāju neapskaužamo stāvokli, kādu novērojam tagad. Ar baznīckungu svētību ir sakropļots slimo kasu likums; ar viņu līdzdalību ir sadārdzināta mūsu dienišķā maize; ar viņu palīdzību nodokļi bagātniekiem tiek samazināti un palielināti nemanīgiem. Īsi izsakoties, **bibeles un krusts tiek izlietoti kā cīņas ierocis priekš vājāko apspiešanas, gluži tāpat, kā pagājušos gadu simteņos.**

Tādēļ, jo drīzāk vēl neapzinīgā darba tautas daļa noskalos zinātnes avotu dzidrajos ūdeņos savu gara tumsību un jo drīzāk pagriezīs muguru labākas dzīves sludinātājiem viņā pasaulē, jo drīzāk arī strādnieku šķira izkļūs no tās elles, kurā tai mantīgā pilsonība un cienīgtēvi sagatavojuši šeit zemes virsū.

Domkrats.

Daži vārdi par mūsu dzelteno kaimiņu

Kā zināms, mūsu demokrātiskā valsts jau vairāk kā gadu atpakaļ nosvinēja savus 10 gadu šūpuļa svētkus, tā tad jau otro gadu desmitu, mēs paši esam noteicēji savās mājās, paši veidojam savus likteņus. Bet ja nu tas tā, ja mūsu likteņu veidotāji esam mēs paši, kur tad ceļas tā lielā neapmierinātība, jo nevar taču noliegt, ka ļoti liela sabiedrības daļa nav ar savu likteni apmierināta un šī sabiedrības daļa ir strādniecība un darba inteliģence. Rodas jautājums, kādēļ tas tā, jo strādnieku un darba inteliģences taču mūsu valstī ir nopiedošs vairākums un teorētiski, pēc mūsu valsts satversmes šai sabiedrības daļai ir iespējamība noteikt netikai par savu, bet arī par visas valsts likteņiem. Mūsu darba tauta līdz šim nav izmantojusi savas iekarotās tiesības. Likumdevējā iestādē — Saeimā ir tikai 1/3 strādnieku pārstāvju, kas visas strādniecības grību, visas strādnieku nepieciešamās un neapšaubamās vajadzības dzīvē izvest nevar. Rodas atkal vesela rinda jautājumi: kāpēc strādnieki nesūta Saeimā vairāk savu pārstāvju, vai strādnieki vairs netic sev un savai nākotnei? Atbildes šie var būt ļoti garas un plašas, bet īsumā atbildēt var šādi. Strādniekam ir par daudz tīra sirdsapziņa. Strādnieks savās grūtajās darba gaitās rūdījies ir bruņniecisks, viņš neved aizklātu cīņu, neslēpj savus nodomus, bet atklāti pasaka savus mērķus, savas vajadzības un viņam grūti iedomāties, ka viņa pretiniekam, mantīgai šķirai un strādnieku tiesību apkaņotājiem goda nemaz nav.

Un taisni te arī sākas strādnieku tragēdija. Vēlēšanu laikā rodas ļaudis, kas strādnieku vajadzības ir iestudējuši, un zin tās vēl labāki, kā pats strādnieks. Šādi liekuļi gaužas par strādnieku stāvokli, birdina asaras un lūdz dievu par viņa grūtajiem laikiem. Patiesībā, vēlēšanu laikā grūti atrast to partiju, kas nesolītu gādāt par strādnieku stāvokļa uzlabošanu, tā vien liekas, ka visas partijas pastāvētu un cīnītos tikai par to, lai glābtu strādnieku. Tā arī viens otrs strādnieks nonāk nesaprasnā, kuņš gan ir bijis pareizais strādniecības pārstāvis, jo visi runājuši pareizi, visi ar strādnieka grūtībām ir bijuši ļoti labi pazīstami. Šo kungu patiesie ģīmji parādas tikai pēc viņu ievēlēšanas. Ievēlēti Saeimā, vai kādā pašvaldībā, tie vairs strādnieka un viņu vajadzības nepazīst un arī negrib pazīt. Ja jābalso par bezdarba novēršanu, par nespējnieku un slimu bērnu apgādāšanu, par strādnieku tiesībām, tad šo kungu rokas neceļas, bet tie ir gatavi pacelt abas rokas, ja runa iet par strādnieku tiesību ierobežošanu, par darba algas samazināšanu, par muitas pacelšanu uz strādniekam nepieciešamām precēm. Mums dzelzceļniekiem, kā zināmā mērā izglītotākai strādniecības daļai, šie jautājumi būs samērā vieglāki izšķirami, bet tā kā bez mums — dzelzceļnieku savienības — pastāv arī otra biedrība, tā sauktie dzeltenie, tad nevaram paiet garām neieskatījušies tuvāki arī šo kungu solījumos un darbos. Šī biedrība taču ietilpina sevī arī daļu dzelzceļa kalpotāju, runā un raksta par

strādniecības jautājumiem un viņas vajadzībām un vai katrā žurnālā raksta par jauniem panākumiem. Paskatīsimies, kāds tad patiesībā ir šīs biedrības mērķis. Man liekas, pēc atbildes tālu nebūs jāmeklē. Paskatīsimies šīs biedrības pirms dažām nedēļām iznākušo jubilejas žurnālu un jūs redzēsiet, kā goda biedrus Bļodniekus, Breikšus, Kiršteinus un citus goda vīrus, kuŗu rokas tik viegli cēlušās, kad pieņemti likumi par miljonu izsniegšanu pārtikušajiem zemniekiem, par slimo kasu likumu sakropļošanu, par strādnieku tiesību ierobežošanu. Paskatīties Jelgavas slimo kasu vēlēšanās un jūs kristīgo starpā atradīsiet arī dzelteno dzelzceļniekus, bet ko nozīmē vārds „kristīgais“, tas mums visiem būs skaidrs. Jo 1905. gads, kad katrā cilvēka nošaušana tika izpildīta Dieva un ķeizara vārdā, nav vēl sevišķi tālu aizgājis. Tā tad redzāt, tāds ir dzeltenās biedrības īstais gēmis. Vai pie tādiem apstākļiem šī biedrība var izvest dzīvē solījumus, ar kuŗiem tā mēģinās. Viņa to vienkārši nedrīkst, ja tā negrib pati sevi nonāvēt; un tas arī nav viņas nolūks. Aģitācijas dēļ varbūt tā varētu piekrist dažu santīmu pielikšanai pie dažu zemāko kalpotāju algām, jo tādā gadījumā kungiem krīt pa dažiem desmitiem latu, bet nekādā gadījumā šī biedrība nevar piekrist strādnieku tiesiskā stāvokļa uzlabošanai. Jo par cik šis tiesiskais stāvoklis tiks paplašināts strādnieku masām, par tik viņš

sašaurināsies pašai administrācijai un mēs zinām, ka mūsu kaimiņš taču galvenā kārtā reprezentē augstāko administrāciju, kam līdz šim ir noteikta vara par sev padotiem kalpotājiem. Viena no mūsu nopietnākajām prasībām ir administratīvo kameru noorganizēšana, dodot tiesību tajās piedalīties arodorganizāciju pārstāvjiem, kas varētu savus biedrus aizstāvēt. Vai mūsu kaimiņam šādas kameras ir vajadzīgas un pieņemamas? Noteikti nē! Kāda gan patika būs direktoram, revizoram, iecirkņa priekšniekam un neskaitāmi daudz citiem administrātoriem, ja viņu rīcībā attiecībā uz izrēķināšanos ar strādniekiem un sev padotiem kalpotājiem jauksies un šo izrēķināšanos aizkavēs kaut kādas kameras. Un kas tad ir visi šie revizori, direktori un t. t.? Taču dzeltenās biedrības kodols un viņas zieds.

Dzelzceļnieku biedrība ir pati sevi nostādījusi attiecīgā apgaismojumā, mums atliek tikai konstatēt faktus. Ir tikai dažu nedēļu jautājums un mums būs jāstājas pie vēlēšanu urnām un tādēļ neaizmirstat, ka nodot savu balsi par dzelteno biedri — nozīmē to pašu, ko, ja jūs to nodotu par Ķullīti, Ulmani, Klīvi, Dubīnu, vai citu reakcionāru, vai fašistu sarakstu.

Tādēļ — nost nodevējus!

Mums ir tikai viens saraksts un tas ir — Latvijas socialdemokratiskās strādnieku partijas saraksts.
A. Šmits.

Aizrādījums biedriem-kolēģiem — aizrādījums darba tautai

Mums visiem pietiekoši skaidri zināms, ar kādu neatslābstošu enerģiju, neatlaidību, permanenti, t. i. nepārtraukti, bij jāizcīna soli pa solim visi tie ieguvumi, kuŗus mēs, konduktori, esam izkaŗojuši visus šos gadus. Tikpat labi mūsu kolēģi zin, ka visi šie ieguvumi gūti, pateicoties stiprai konduktoru sekcijai pie Dzelzceļnieku savienības, kuŗa ved un vedīs noteiktu, taisnu cīņas līniju.

Ka tikai un vienīgi šādā ceļā mēs varam cerēt uz nešaubāmiem panākumiem, to jau pietiekoši pārliecināti ir pierādījuši pati dzīve. Lai neaizmirstam mūsu asās cīņas nesenā pagātnē, kad dz.-ceļu virsvaldes kungi, konduktoru skaita samazināšanas nolūkos, uzdeva pasaž. vilc. EBK. apkalpot 2 vagonus, tādā ceļā itkā „iedzenot ekonomiju“, lai gan mēs zinām, ka šī „reforma“ ir viena no tām daudzām iedomīgo kungu kaprīzēm, kuŗa dzīvē nav piemērojama un svētīgus augļus nenes: visus gadus, kamēr šis rīkojums, vai noteikumi pastāv, no I. un II. grup. pasaž. vilc. EBK. — 42 cilvē., varbūt, kā kolēģi saka, tikai divi EBK. faktiski apkalpo tos 2 vagonus; visupirms te jā-saka, ka praksē pierādījies par neiespējamu, ievērojot EBK. specifiskos uzdevumus, apkalpot vēl arī 2 vagonus.

Ja te kāds aizrādīs, ka divi EBK. tomēr iespēj apkalpot tos 2 vagonus, tad te mums jā-saka, ka nav likuma bez izņēmuma; bez tam, tie divi „oberi“ ir tādi „služāki“, kuŗi, kā saka, no ādas līdīs ārā, lai tikai burtiski izpildītu katru administrācijas izdotu „priekazu“...

— Vai maz šķēpu lauzām pret vagonu apkurināšanu? Vai daudz mums priekšniecība mak-

sāja par vagonu apkurināšanu no sākuma? Santīmus maksāja. Tikai pēc otrā konduktoru kolektīvā protēsta iesnieguma satiksmes ministram, ļoti asā un noteiktā formā pret vagonu apkurināšanu (Par to aso formu kond. sec. valdes pr-jis D. dabūja rājienu. — Alteredgo.), konduktoriem sāka izmaksāt par apkurināšanu jau daudz-maz pieņemamu atalgojumu. Kāds stāvoklis tagad ir ar to vagonu apkurināšanu, to katrs no mums zin: — Speciālajiem vag. apkurinātājiem uzdots apkurināt tādu augstu normu, ka pats Amerikas Fords smalkāku ekspluatācijas veidu neizdomās. — Jā, jā, arī mēs, klasiskās brīnumzemes pilsoņi, strauji progresējam!..

Kolēģi! Un šodien šie abi, te minētie jautājumi, atkal nostādīti „rebrom“: — pret 2 vagonu apkalpošanu no EBK. un pret vagonu apkurināšanu, jo kā pirmais, tā arī otrais uzdevumi nav veicami. Mums par savu smago, atbildības pilno, veselību bojājošo darbu pienākas taisnīgs atalgojums bez kādiem blakus darbiem. Mēs neatlaidīgi cīnīsimies par dzelzceļnieku - kustībnieku taisnīgāku darba laiku, rēķinot pilnus 100% koeficientu, bet ne 85%; par nakts, svētku un svētdienu darbu aprēķināšanu dubulti un apmaksu pēc virsstundu principa, kā tas jau ir kulturēlajās Vakar-Eiropas valstīs. Vispārīgi, mūsu darba apstākļi, mūsu materiāli - tiesiskais stāvoklis, mūsu elementārās cilvēka - pilsoņa tiesības no mums, darba tautas, izkaŗotajā demokrātiskā republikā, top dienu no dienas ļaunākas. Kā liekulīga ironija skan augstie, skaistie, humānie vārdi: „Suverenā vara pieder Latvijas tautai“. Jā gan, pieder pēc mūsu republikas satversmes - konstitūci-

jas, bet tas dzīvē arvienu iznāk otrādi: šī suverenā vara pieder vienīgi „izredzētiem tautas pilariem“.

Lai nu mūsu republikas virsraksts tiešām atbilstu īstas brīvvalsts ne tikai formai, bet arī saturam, tad, biedri un kolēģi, pilsētu un lauku pašvaldību vēlēšanās, bet rudenī Saeimas vēlēšanās, baļsot par darba tautas vienīgajiem iestājiem pārstāvjiem — sociāldemokrātiem! Tas ir drošs ceļš uz mūsu labāku nākotni, drošs ceļš uz cilvēcīgāku dzīvi! Cauri gadu desmitiem, kā sarkans pavediens, stiepjas vēstures pagātnē un stiepsies nākotnē šīs darba ļaužu rūditās partijas lielās cīņas, lielie upuri, lielās uzvaras!..

Ja tagad, pēc iekārotām brīvībām, mēs redzam sociāldemokratiju stipru un vienotu, ar neatvairāmu tendenci augt un vairāk nostiprināt savas cīņas pozīcijas, tad te jāpateicas sociāldemokrātiskās partijas taktikas un metodu pareizībai, saskaņotai ar progresējošās dzīves īstenību.

Domāju, esmu pārliecināts, ka tie nedaudzie, no ekstremistu skaļajām frāzēm un fantastiskajiem cīņas lozungiem apmātie strādnieki par šiem 3 gadiem būs nākuši pie vienīgi pareizā slēdziena: vienīgā darba tautas aizstāve ir un var būt tikai

Latvijas sociāldemokrātiskā strādnieku partija, — tamdēļ slēgsimies viņas rindās, lai mēs varētu izpildīt mūsu vēsturisko misiju — darba tautas atsvabināšanu no kapitālisma verdzības!

Mūsu lielo, 1931. vēlēšanu gadu ievadīsim ar pārliecinošu uzvaru Rīgā — mūsu metropolē, pārvēršot viņu no puskreisās par pilnīgi sarkanu! — Šim Rīgas piemēram lai seko visas pārējās Latvijas pilsētas un lauku sētas... Un rudenī lai dodam tādu Saeimas sastāvu, kurš lai tiešām reiz izteiktu īsto tautas gribu. Lai Latvijas republikas satversmes virsraksts „Suverenā vara etc.“ neskanētu, kā „saucēja balss tukšnei“.

Būsim modri un gatavi lielos cilvēces taisnības ideālus — brīvību, brālību, vienlīdzību, aizstāvēt pret visiem tiem tumšajiem reakcijas spēkiem, kuri tagad sāk mums, darba tautai, uzmākties no visiem kaktiem!..

Lai neaizmirstam reālus fašisma puča draudus nesen tepat pie mums, Latvijā! Lai neaizmirstam tās valstis dienvidos, vakaros, austrumos, kurās valda labā un kreisā diktatūras! Tur katra strādnieku brīvība jau sen nožņaugta no modernajiem tiraniem...

Lai neaizmirstam!

Alterego.

Politiskā un saimnieciskā dzīve

Administrācijas džungļos

Gulbenē, kā atēju vietas apkalpotāja par Ls 30 mēnesī nolikta bijušā dzelzceļnieka atraite Rukšas. Par šo jautājumu jau nācies vairākkārt runāt Savienības galvenai valdei un tagad atkal nākas runāt par nepielaižamu dzelzceļu kalpotāju izmantošanu.

Rukšas jau divus gadus atrodas šai dienestā par šo smieklīgi zemo atalgojumu, bet tagad nākuši klāt vēl jauni apstākļi, proti, R. par šiem diviem gadiem nav piešķirts gadskārtējais atvaļinājums, jo Gulbenes E. S. Ore paziņojis, kā R. tāds nepienākoties. Pat tad kad R. saslimst, tad uz E. S. rīkojuma pamata R. jāgāda vietniece, kurai tad no saviem Ls 30.— jāsamaksā.

Vai šāda dzelzceļnieku - sievietes izmantošana ir pielaižama un ko uz to var atbildēt eksploatācijas direktors. Gaidīšu atbildi?!

Tai pašā Gulbenē ilgāku laiku ir bez darba ilggadīgais kandidāts - vietu aizvietotājs Pulka, ir radušās vairākas vakanses, tāda pašlaik arī ir Rugājos, bet E. S. Ore, Pulkam darbu nedod un pat izteicies, kā mēr tas būšot Gulbenē, Pulkam darbu nedabūt, aiz tā iemesla, kā esot griezies pie Dzelzceļnieku Savienības. Vai šāda rīcība nesmaržo pēc gāztā ministra receptes.

Vēl viens šāds demcentra eksemplars atrodams Gulbenes rajonā iekš CM 35 Tiltiņa personā. Tas katru remontstrādnieku un ceļa sargu izlamā un piedraud ar padzišanu, ja kāds no viņiem iestājas Savienībā. Tas tomēr apzinīgākos dzelzceļniekus nav iebaidījis, bet gan šāda CM rīcība ir pat pamudinājusi tos, kas vēl nebija Savienībā par biedriem, iestāties Savienībā.

Kā parasts, tā arī Litenē pie CM 35 remontstrādniekiem 2 svētdienas mēnesī ir jāaizvieto ceļa sarga pienākumi līniju apskatei 16 klm. garumā,

kuŗa apskate novērtēta 4 darba stundām. Par šīm 2 svētdienas dienām, remonta strādniekiem pienāktos 2 brīvdienas citās nedēļu dienās, bet CM 35 Tiltiņš atsaukdami uz kāda tur „papīra“ remontstrādniekiem piešķir mēnesī tikai 4 brīvdienas.

Ceru, kā šo nepareizību novērsīs tehniskais direktors.

Rūjienas stacijas pārmijnieku šleseri vietējā administrācija par varas makti grib izlikt no dzelzceļa dzīvokļa. Tagad notiek tādas lietišas, kā pat tiek izmērīts attālums no viena un otra kalpotāja nekustāmā īpašuma un lūk, atraduši, kā šleseram nekustamais īpašums sastāvošs no klētiņas, kūtiņas un vienas dzīvojamās izstabas atrodoties no stacijas 394 metru attālumā, bet Siliņam nekustamais īpašums no 8 istabām un no kuŗam 5 pilnīgi apdzīvojamās un 3 stāv tukšas esot 604 metru attālums.

Pēc šādas „pamatīgas“ lietas noskaidrošanas sagaidams, kā atkal šleseri gribēs izlikt no dzīvokļa, bet Siliņu atstāt.

Gaidīšu iznākumu.

Nav taisnība atrodama

Pagājušā gada sākumā TN 3 uz aizdomu pamata par eļļas piesavināšanu atstādināja uz civildienesta likuma 41. p., stacionāro stacijas mašīnistu Grebli Gulbenē. Lieta tika iztiesāta vairākās tiesu instancēs, kuŗas bija spiestas G. attaisnot. Pēc attaisnošanas, administrācijas pienākums bija pēc civildienesta likuma G. pieņemt atpakaļ darbā un samaksāt algu par visu atstādināšanas laiku. Pēdējā algu izmaksāja, bet lai rastu iemeslu G. nepieņemt atpakaļ dienestā, pēc attaisnošanas visās tiesu iestādēs, administrācija pieprasīja no G. paskaidrojumu par eļļas piesavināšanu. Tā kā šādi paskaidrojumi jau bija doti administrācijai, policijai, tiesas izmeklēšanā un pie lietas iztiesāšanas, tad G.

uz sava aizstāvja norādījuma paskaidrojumu nedeva.

Tas nu TN 3 bija kā medus uz lūpām un tagad sāka G. piešūt civildienesta likuma 45., 46. un 48. p. p. Sakarā ar šiem piešūtiem pantiem G. dienestā nepielaida ar motivējumu, itkā G. „pienācīgi neizpildot savus dienesta pienākumus, un atklātībā izturās piedauzīgi, un ar šādu savu izturēšanos viņš nopietni kaitē dienesta interesēm“. Patiesībā par visu G. dienesta laiku nav nekas tāds novērots un administrācija nav atradusi par vajadzīgu to sodīt. No visa teiktā var izlobīt tikai vienu, proti, administrācija glābjot savu prestižu ir ar mieru visu ko darīt, pat pazudināt zemāko kalpotāju. To saprotams, var darīt tikai tādi administratori, kuŗi pēc Latvijas izcīnīšanas iesēdušies siltās vietās.

Šī lieta tika arī iesūtīta senatā, bet tā, kā senats neizšķir lietas pēc būtības, tad saprotams, kā G. arī šeit nedabūja taisnību.

Zemcietis

Politiska izrēķināšanās un onkuļu būšana

Bēnes pilsonība līdz šim mierīgi dusēja zemsaviešu apkampienos. bet te vienā skaidrā dienas laikā parādījās strādniecības organizācijas un socialdemokratiskā strādnieku partija. Priekš Bēnes dusošās pilsonības tas bija zibeņa spēriens no skaidrām debesīm. Sākās vainīgā „sarkanā pūka“ meklēšana un lūk 7. decembrī p. g. pilsonība tādu šķitās atradusi iekš dzelzceļnieka, Bēnes stacijas stacionārā mašīnista Adamsona. Lai sarkano pūķi uz pirmo rāvienu nodedītu, tad tika sadabūti baronu rokļaiži B. un policists S., kuŗi nekavējoši sastādīja aktu par to, ka Adamsons slims būdams, esot ieradies sapulcē, kurā uzstājās Saeimas deputats Rozentals. Šo safabricēto aktu steidzoši nosūta TN 4, kuŗš no savas puses nosūta to tālāk T ar priekšlikumu A. sodīt par ārsta priekšrakstu neievērošanu.

T kā pilsonības ideoloģijas atbalstītājs, atrod, kā A. nodarījis lielu noziegumu un soda pēdējo ar dienesta gaitā atzīmētu rājienu. No A. puses nav pielaists nekāds noziegums un šāds sods uzskatāms, ka politiska izrēķināšanās, jo tad TN 4 arī vajadzēja redzēt un sastādīt aktu pret Bensonu, kuŗš slims būdams, pat braukā uz laukiem. Vēl vairāk 23. janvarī tika konstatēts, ka pumpētavā trūkst vairāk kilogramu svina un tai pat laikā ūdens torņa logu iedobumā tiek atrastas noslēptas akumulātoru plates, kuras tur noslēpis Bensons. Protokols gan sastādīts, bet tālāk kluss, kā kapā, vai atkal viss būs pareizi un labi. Ja tiešām līdz šim laikam B. vēl atrodas savā vietā, tad var teikt, lūk, ka te noteikti ir onkuļu būšana.

Zemcietis.

Nepiedzīvots skandāls

Pagājušā gadā Krustpils stacijā daži kalnotāji ierosināja jautājumu par kalna saules iegādāšanu dzelzceļnieku apsaulošanai. Lai šo nodomu izvestu dzīvē, ierosinātāji uzsāka līdzekļu vākšanu, dzelzceļnieki bez biedrību nogrupējumiem atsaucās ļoti silti un Isā laikā tika savākti ap 575 lati. Šī siltā atsauksme izskaidrojama ar to, kā katrs ziedotājs bija tai pārliecībā, ka kalnu saule tiks nodota dzelzceļu ārstniecības daļas īpašumā un ka dzelzceļnieki līdz ar saviem ģimenes locekļiem varēs apsauloties bez maksas. Kalnu saules iegādāšanā

piedalījās vietējais dzelzceļu rajona ārsts un vācēju pārstāvji.

Kad kalnu saule bija iegādāta un dzelzceļnieki sāka apsauloties, tad nu notika neizdibināts brīnums, jo tika paziņots, ka kalnu sauli „dzeltenie“, t. i. Dzelzceļnieku biedrība uzskatot par savu īpašumu un nolikusi maksu Ls 0,20 par apsaulošanu no slimnieka, pie kam kalna saule tika apkalpota un uzraudzīta no dzelzceļa algota ārsta. Šāda dzelteno kombinācija sacēla lielu sašutumu dzelzceļnieku vidū.

Tiešām nesaprotama rīcība un dzelzceļu virsvaldes klusu ciešana, jeb tā ir nākošā dzelzceļu virsvaldes politika, ka tā dzelzceļus grib nodot „dzelteno“ rīcībā un pārvaldīšanā. Ja jau Krustpili „dzeltenie“ var atvērt savu privāto bodīti, blakus dzelzceļu valsts ārstniecības iestādei, tad jau drīzi sagaidāms, ka arī dzelzceļu virsvaldē blakus galvenai ambulancei tiks atvērta otra ambulance zem „dzeltenas“ izkārtnes. Jo naudas iegūšanas avots šādā, jeb tādā veidā nav smādējams.

Ja, to tik var „dzeltenie“ zem virsvaldes kungu mīļīgiem žēlastības spārnēm.

Zemcietis

Nezāļu laukos apmaldījušies

Mūsu „dzeltenie“ kaimiņi caur savu caurkrišanu ar ziemas svētku vienreizējo pabalstu ir galīgi pazaudējuši galvu un sāk par nezāļu laukiem uzlasīt lētos cigarus, patiesībā saktot cigaru činovniekus. Tā kā mums nav nekāda patika dzeltenajiem šai darbā iet talkā, tad šai jautājumā neatrodam par vajadzību atbildēt, jo paši dzelzceļnieki ļoti labi ir novērtējuši vienreizējo pabalstu nozīmi un tā izkāršanu.

Tālāk tie savā nezāļu laukā piekopj demagoģiju, kuŗu patapinājuši no komunistiem un raksta, ka mēs ar attiecīgo iestāžu palīdzību izmetot no sava vidus komunistus. Kungi, uz šo demagoģiju mēs varam jums atbildēt, ka mums nav bijusi vajadzība un tagad ar nav vajadzīga kaut kādas iestādes palīdzība, lai jaucējus izsviestu no sava vidus. Mēs bez kaut kādas slēpšanas esam katru jaucēju izslēguši atklāti no sava vidus un ja vajadzēs, tad darīsim arī to pašu turpmāk.

Bet kungi, paskataties paši savās mājās, vai jūsu „aizsargi“ nav tie, kuŗi ošķerē dzelzceļniekus un vai jūs paši neesiet tie, kuŗi „aizsargus“ sijājat caur attiecīgām valsts iestādēm. Tā tad savus darbus neuzveļat citiem. Ja jūs šādā kārtā nevarat, tad jūsu pašu denuncianti nāk jums palīgā, lai jums nāktu palīgā atcerēties, tad atgādināsim tikai vienu faktu no Rīgas I. telefonu centrāles ar telefonistes S., kuŗa ar jūsu gādību tiek pārcelta uz Saldu, tikai tamdēļ, kā pārējie novērojuši, ka S. esot neuzticīga un izpaužot noslēpumus.

Kas attiecas uz onkuļu būšanu, tad kungi, ļoti labi, ka jūs par šo jautājumu sākat runāt un šai jautājumā atkal neatbildēsīm, jo skaidrāku atbildi nevar neviens dot, kā jūs paši to devuši savā žurnālītī „Dzelzceļnieks“ Nr. 2. rakstīnā „Divējādas mērauklas“. Ja jūsu idejas paudēju un komandiera sieva J. neiztur pārbaudi un jums neizdodas par pakalpurvīnām iešmugulēt augstā kategorijā, tad jūsu pašu zvērīnātie biedri uzreiz nederīgi un no-

devēji. Vai lielāku onkuļu būšanu var vēl kur atrast!?

Kas attiecas uz P. Zeibolta jūsmošanu par ģimenes mājiņām Rotterdamā, tad jums šeit vismazāk ko teikt un ja jums sirds sāp par to, kā jums Rīgas pilsētas valde neuzdāvāja pie Baltezeru prasītos zemes objektus, tad te mēs jums līdzēt nevaram.

Vai atkal sākās cilvēku kropļošana?

Jau 1929. gadā nācās konstatēt, kā sliežu ceļi netiek pienācīgi notīrīti no sniega, caur ko vairāki dzelzceļu kalpotāji tika sakropļoti. Šī gada sākumā ⅔ klm. parkā sliežu ceļi netika iztīrīti no sniega un vēl tagad nav iztīrīti. Caur ko vagonu sastādītājs Silickis tika saspīests starp vagonu buferiem, nelaimes gadījums notika aiz kāju paslīdēšanas uz noledojušā ceļa, bet administrācija, kā jau parasts, aktā raksta „paša neuzmanība“. Ja jau šeit nelaimes gadījums noticis caur pašu neuzmanību, tad 3. februārī arī laikam Berlīnes tiešsātiksmes vagoni arī iesalis aiz pašu neuzmanības, tā kā viņa izvilksānai vajadzēja pat trīs lokomotīves.

Kungi, vai jūs pēc šāda apgalvojuma nekļūstat smieklīgi un kad reiz beigsies kalpotāju kropļošana uz sniega pilniem un noledojušiem sliežu ceļiem.

Zemcietis.

Vai bijušā satiksmes ministra rīkojums Nr. 738 izdots priekš cilvēku kropļošanas?

Jau savā laikā b. P. Zeiboltam Saeimā nācās norādīt par Rugājas stacijā ministra biedra Kempa ieceltiem darbiniekiem. Tā savā laikā tika atstāti ārpus darba vecie kandidāti un Rugāju stacijā iecelts tējniecības īpašnieks Baltais, kurš tējniecību iznomāja kādam žīdiņam, bet pats iestājas dzelzceļu dienestā, kā pārmijnieks. Šādas rīcības sekas pierādījušās 31. janvārī š. g., proti: Baltais ir ticis no vilciena sakropļots un maz cerības uz viņa izveseļošanas.

Lūk, pie kādām sekām noved šādi ministra rīkojumi un iecelšanas. Tagad, kā dzirdams atkal tikšot iecelts sakropļotā vietā kāds bagāts lauku māju īpašnieks.

Savā laikā par ESP Ozoliņu Rugājos bija konstatētas vairākas nolaidības, par ko draudēja atļaišana no vietas. Ozoliņš kā „apķērīgs“ cilvēks uz ātru roku atrada glābšanas āķi, proti, nodibināja demcentra Rugājas nodaļu ar kādiem 6—7 biedriem un uzlūdza satiksmes ministri F. Ozoliņu uz nodaļas atklāšanu. Bijušais ministrs arī steidzošā kārtā ar zalonvagonu ieradās Rugājā. To tikai bijušais ESP Ozoliņš gaidīja, tiklīdz ministrs ieradās, tam tika pasniegts jau iepriekš sagatavots lūgums ar parakstu „demokrātiskā centra partijas Rugājas nodaļas priekšsēdētājs Ozoliņš“.

Saprotams, kā par šādu izcilus darbu Ozoliņa grēki tika aizmirsti un bijušais ESP tagad vēl atrodas dzelzceļu dienestā, kā rezerves ESP.

Zemcietis.

Grib dzelzceļniekus pataisīt par „strūgpolišiem“!

Daudziem dzelzceļu kalpotājiem, kuriem pēc noteikumiem pienākas siltie ziemas apģērbi, tādus vajadzēja saņemt jau novembra mēnesī, bet tādi nav vēl saņemti līdz šai dienai. Dzelzceļu virsvaldes kungi atbild, ka nevarot izsniegt aiz tā iemesla, ka lūk, neesot izgatavoti.

Vai šāda atbilde nav uzskatāma, kā atkošanās par to, ka 1928. gadā dzelzceļnieki nebija ar mieru saņemt sapujošos kažokus. Ja tā tas nav, tad lūdzu, kungi, nākat atklātībā un paskaidrojiet, kas aiztur kažoku izgatavošanu un to izsniegšanu. Vasaras laikā mūsu Latvijas dzelzceļnieki nav pieraduši kažokos tērpties, jo to spēj tikai „strūgpoliši“.

Kode.

Literatūra un satira

Jaunajiem sargiem!

Stājies rindās, pretīm nākotnei ej.
Kam bailes, tas par tevi smej.
Tu biji tas, kas Latvijai sauli nesi
Šai valstij pamats tu biji un esi
Cel lepni galvu lai brīvi cilājās krūts,
Šī zeme ir mūsu, lai darbs bija grūts.
Un katris ar lepnumu tavu vārdu teiks.
Brīvi sveiks!

Nost politiku!

Nost politiku, nost no tās!
Tāds dzeltenajiem viltīgs ceļš.
Tur demcentristi ālējās,
Tiem brīvās vietas — braucams teļš.
Nost politiku, rokas nost,
Valsts darbinieks tiek šodien svērts,
Tiek dalīts pīrags, mums to — ost,
Kad cits to karstos taukos mērc...
Nost kreiso politiku, ta,

Nost biedrības kā palīgus!
(Lai frankfurtiešu pavadā
Uz ēzeļiem krauj ēzeļus.)
Bet mēs, jūs ziniet, visi viens!
Valsts darbinieks jūs brīdina —
Lai garaušiem tiek salmi, siens,
Mums — arodspēks un partija.
Sev demcentristi mezglu sies —
Tie korupcijas neizbeigs,
Līdz apnikušie badoties
Valsts darbinieki „Amen!“ teiks.

Nacionalists

Bij kādreiz drūmi laiki,
Kas izgaisuši ir kā tvaiki,
Jo katris vēl to atceras,
Kad cara zābaks laistījās.
Tos laikus mūsu tauta cieta
No fona, firsta, cara mieta,
Jo daudz bij tautā kritušo,
Lai slava viņiem, mūžīgo.
Uz dzelzceļiem tad kalpoja ar tādi,

Kā Jāni, Pēteri un Kārli,
 Kas mazas „činas“ ieņēma,
 Bet caru ļoti mīlēja.
 Tie savas mātes valodu
 Ar īgnumu to noliedza.
 Un kur vien to varēja
 Tie savu tautu nosmēja,
 Un daudz bij dzīvē fakti tādu
 Par šādu latvju „ākstas bārzdu“,
 Kas neesot vis latvietis,
 Bet krievu činas vīrelis.
 Tad nāca laiki latvju tautai,
 Šai nosmietai un „bauru“ sauktai.
 Ta modās, cēlās, sparū smēlās
 Un melnā vara projām vēlās.
 Tie paši Pēteri un Kārli
 Ir palikuši tagad nacionāli,
 Kā brīnīties vien nevaram,
 Kaut „vairam glāzi“ paņēmam.
 Viens otras administrators ticis
 Un tādēļ nacionāls ar' palicis,
 Kā toreiz „savā Krievijā“,
 Tā tagad „mūsu Latvijā“.

Mazais Vīlītis.

D u b u l t n i e k a

Spožuma varā

Kur vien acis griez un raugies,
 Brašus „ģenerālus“ redz;
 Droši tuvoties tiem sargies,
 Īsto dabu spožums sedz.

Ak tu tavu greznu vīru!
 Katram uzskatīt nav lieks...
 Ceļat jauno „signāllīru“, —
 Top kā varas pavēlnieks.

Spārnus zelts un sudrabs rotā,
 Pogas, zvaigznes mirdz kā prieks,
 Augstā goda vietā dotā
 Nevar stāvēt katrs nieks.

Arī platbikšainam tīpam
 Varonības skatiens tāls: —
 Kad jau pieturspunkta „snīpam“ —
 Ir savs spožais „ģenerāls“.

Sārti liesmo cepurīte,
 Itkā saules veidojums;
 Zvaigznēm klātā apkaklīte
 Spīguļo kā debessjums.

Reibinošais mirdzums plašais
 Visu debess godu sien, —
 No kā rodams spriedums ašais:
 Tas nav zelts, bet bleķis vien.

D u b u l t n i e k s

* * *

Bars melnu „kraukļu“ dzīvē ķerc:
 — Tik sniedz, tik sniedz, jo dzīvot vērts. —
 Lai viss tiem mirdz un būtu jauks,
 No bagātības vēders tauks.

Tie jūt, tie dzird, tie zobus griež,
 Un dūsmās, naidā, nīdē, spiež...
 Lai reiz no ceļa projām iet
 Tas, kas tiem neļauj diet un smiet.

Bet viņš, ko viņš? tik iet un iet
 Pār visu zemi kausu liet, —
 Lai viņa burvju zāles dzer,
 Uz savu dzīvi acis ver. —

Tā burvju spēks ceļ mirušus,
 Priekš jaunā laika dzimušus; —
 Kas tālāk nāves zāles sēs,
 Priekš tiem, kas sekot nepaspēs. —

Ar savu burvja dzērienu
 Tas gādā brīvei vērienu; —
 Kam baudīt to bij, sen jau lemts,
 Kas spaidu varā tēviem ņemts.

K ā r l i s S v i r a

Sauciens

Saspiežat dūres ciešāk un draudošāk, —
 Šodien lai spējāki uzliesmo naid!
 Sāpes ik mirkli apņem mūs žņaudzošāk,
 Diendienā skaļāki iekliedzas vaid.

Miljonu lūpas pēc maizes brēc drausmīgi
 Valstis un zemēs, kur cietums un zelts
 Valda pār tautām kā pātaga šausmīgi,
 Darbs un cilvēks kur nievāts tiek, pelts.

Cilvēces bēdas ar debesīm mierina:
 „Viņsaulē, ļautiņi, labāki būs...
 Eji pie dievgalda, lūgšanas murmina —
 Vēderam vieglāki, ciešamāk kļūs.“

„Velti jūs kurnat, salašņas badīgie, —
 Ložberiem lodes vēl pietiek kā smilts;
 Visi nevar būt kungi un laimīgie,
 Esiet no dieva jūs sodīta cilts...“

Miljonu lūpas pēc maizes brēc veltīgi,
 Zeme kad plaša un lauki tā zied,
 Sapūst kad maize baņķieru apcirkņos,
 Pilis lepnās kad dzīro un dzied.

Saspiežat dūres ciešāk un draudošāk, —
 Dzīve mums kliedzošs un nebeidzams vaid;
 Karogu nemiers lai uzliesmo saucošāk,
 Šodien lai spējāki iedegas naid!

Dzīves tumsā

Draugs, tava roka vijolei liek vaidēt
 Un tavās acīs maldu gunis spīd.
 Vai gaismu aptveri? un negribi to zaudēt.
 Iz vijoles kā vētra tavi vaidi slīd.

Aiz loga restotā, kur plosas vētras, sāpes,
 Kur niecīgs zieds no rudens skūpstā trīc:
 Tā trīci tu, un meklē gaismas kāpes,
 Kad beigsies agrais vakars, un kad sāksies rīts.

Dzied ārprāts līdzī rudens vējiem dziesmu.
 Es gŗāju visu, kas ir daiļš un cēls.
 Kam klusē, draugs! dziest spožā acu liesma;
 Tu atkal pazūdi! — Mums atliek tik tavs tēls.

Arodkustība

5-gadu jubilejas vakars konduktoru sekcijas darbības atcerei

Š. g. 24. janvārī Dzelzceļnieku savienības konduktoru sekcija rīkoja piemiņas vakaru Latvijas Dz.-ceļnieku sav. telpās, Avotu ielā Nr. 4. Vakaru ar īsu uzrunu atklāja konduktoru sekcijas valdes pr-jis b. Danckes. Muzika nospēlēja „Internacionāli“...

Tad b. Danckes apsveica visus mūsu biedrus-konduktorus; biedrus, kuŗi atradās šinī vakarā starp mums, kā arī visus tos, kuŗus viņu dienesta pienākums aiztraucis projām uz visām debesu pusēm, — uz rītiem un vakariem, ziemeļiem un dienvidiem; uz Lietuvas un Igaunijas, uz Krievijas un Polijas robežām, un uz dzintarjūras krastiem... Visiem mīļš biedrīks sveiciens! Pieminēja arī visus tos, kuŗi vairs nav un nekad nebūs starp mums — visus mirušos un traģiskā nāvē kritušos darba frontē, — viņu piemiņu sapulce godina ar piecelšanos...

Dz.-ceļnieku savienības galv. valdes pr-jis b. P. Zeibolts apsveic konduktoru sekciju viņas 5 gadu sekmīgas darbības laikā un novēl nākošos 5 gadus darboties vēl enerģiskāki, lai arī konduktori reiz baudītu visas pilsoņu tiesības, kādas jau bauda citi darba laudis. Starp citu, b. Zeibolts asi stostē tagadējo dzelzceļnieku barbariski netaisno darba laiku, kad par 100 faktiski nostrādātām stundām, konduktoriem rēķina tikai 85 stundas, nerunājot jau nemaz par smagajiem nakts darbiem, par svētku un svētdienu darbiem, kādus darbus ārzemēs skaita dubulti un atalgo pēc virsstundu principa. Mēs, Latvijas dzelzceļu konduktori, visu to sasniegim vienīgi tad, ja neatlaidīgi organizēsīmes zem sava Dzelzceļnieku savienības cīņas karoga, uz kuŗa rakstīts: „Vienībā spēks!“.

Pēc b. P. Zeibolta ar īsu referātu par konduktoru sekcijas 5 gadu darbību uzstājās b. Danckes, vispārīgos vilcienos raksturojot mūsu cīņas, mūsu panākumus un arī, diemžēl, zaudējumus (sevišķi konduktoru samazināšanu un caur to mūsu darba apstākļu pasliktināšanu). Beidz ar spēcīgu saucienu biedriem apvienoties, lai sasniegtu savus spraustos mērķus.

Pēc tam sekoja mākslinieciski priekšnesumi: Darba jaunatnes „Brīvais vārds“ uzvedumi un pēc tam deklamācijas no dažiem darba jauniešiem un no b. Danckes. — Priekšnesumiem sekoja viesīga sadzīve ar deju. Vakars bij ļoti labi apmeklēts un norisa labā vienprātībā un retā sirsnībā.

Kā viesi bij no konduktoru sekcijas uzaicināti un svinībās ieradās mūsu tiešie priekšnieki. — EBR Lietiņa kgs, brig. rīkotāji: Valtera un Reinvalda kgi, un kantora darbinieks Graudiņa kgs. Telegrafiski sveicināja vec. brig. rīkotājs Treimaņa kungs.

Visiem, kas mūsu 5 gadu jubileju kuplināja ar savu klātbūtni, — mīļš paldies!

Rīgā, 2. febr. 1931. g.

Fr. D a n c k e s,
Kond. sekc. valdes pr-jis.

Konduktoru prasību stāvoklis

Konduktoru sekcijas valdes š. g. 7. un 17. janvāra, un 27. janv. biedru sapulcē izlemtās prasības:

1. Ziemas formas cepures sevišķi nepieciešamas preču vilc. konduktoriem, jo ar tagadējām vieglā tipa vasaras cepurēm daudzi konduktori jau sasaldējuši galvas un noslimojuši pa 2—3 nedēļām. Konduktoru delegācijai š. g. 14. janvārī — E. teica, ka viņš pilnīgi atzīst ziemas formas cepuru vajadzību, bet virsvaldes padomē tomēr esot atkal noraidījusi aiz līdzekļu trūkuma(?!).

Delegācijā pie E. bij Fr. Danckes, J. Eichmanis un R. Tanne. No administrācijas puses piedalījās E. v. i. Kļaviņa kgs un J. Bērziņa kgs. — Ko šinīs apspriedēs reprezentēja slavenais Dzelzceļnieku biedrības dižvīrs Upīts, mums nav zināms, — varbūt savas biedrības dzeltēni - melnos aizsargus? Pa latviski to nosauc diezgan delikāti, — takta trūkums, bet krievs to kvalificē ar vārdu: „nahaļstvo“...

Jāsaka, ka visi minētie kgi vienbalsīgi atzina ziemas formas cepuru vajadzību un E. pat uzdeva J. Bērziņa kgm izrakstīt šādu formas cepuru paraugu no Norveģijas, kā ziemeļu zemes, atzīstoties, ka mums neesot ne garšas, ne sevišķas laimes pie formu izgudrošanām...

Gaidīsim paraugus no Norveģijas.

2. Kungi nopietni projektēja atkal atgriesties pie no mums, un, jāsaka, arī administrācijas par galīgi nederīgiem atzītiem baltajiem vasaras frāčiem. Uz mūsu noteiktiem protestiem, ka baltie frāči mums nav pieņemami, beidzot vienojamies palikt, vismaz pagaidām, pie tagadējiem, lai gan kungi mums, kā jau pirms tam, solīja, tumši brūno, glumo listriņu, kas tomēr esot par dārgu. Ja vien varēšot, tad, tagadējo līdzekļu robežās mēģināošot kautko labot.

3. Preču vilcienu konduktoru brigādes prasīja ievest arī viņiem rokas signāllākteņus ar eļļu apgaismojamus. E. v. i. Kļaviņa kgs apsoliya pagaidām tādus ievest preču vilc. EBK. Par pārējiem runāja, ka vajadzētu ievest karbida apgaismošanu, pret ko mēs protestējām, — nav praktiski.

4. Bij runa par tādiem gadījumiem, kad konduktoriem, izpildot savus dienesta pienākumus, aiz nelaimīgas sagādīšanās no vēja tiek norauta formas cepure, par ko tagad cietušajam kungi liek vēl ciest, t. i. atvelk no algas zaudētās cepures vērtību, kas ir netaisni, jo tie ir nelaimes gadījumi izpildot savus dienesta pienākumus. Vairākiem konduktoriem jau tādi atvilkumi izdarīti, — pa 5—6—7 lati, kas ļoti jūtami atsaucās uz mūsu plāno maku: — finanses dzied romanses... Mēs prasām visus tādus nelaimīgu gadījumu zaudējumus ņemt uz dzelzceļu rēķina, bet kungi te negrib maksāt, lai konduktori esot uzmanīgāki, un priekš kam domāta tā smukā siksnīna? Viens delegāts, R. T., gan kungiem demonstrēja, ka vēja brāziens cepuri norauj ar visu siksnīnu zem žoda, tomēr tas kungus nepārlicināja. Uz „N“ platumā ceļa, R.—Liep. vācu tipa vag., ja konduktoriem nokrītot cepures, nekad neatrēķinot, jo tur konduktoriem esot aizņemtās abas rokas. — Šis

pēdējais tulkojums pareizs, bet pirmais nē. Nekas, cīnīsimies tālāk!

5. Mūsu senā prasība: katra pasaž. vilciena sastāva bag. vagonā lai būtu skapis vai kaste, kur novietot vilc. inventāru: hidropultu, spaini, nestuves; šī prasība nu pamazām sāk realizēties: — E. uzdeva J. Bērziņa kmg parūpēties, lai visos tajos bag. vagonos, kušos jau ir ierīkoti skapji, novietotu min. inventāru un skapjus aizplombētu; vajadzības gadījumos konduktori plombu noņem un attiecīgās apgrozības, vai gala stacijās tehniskā apskate konstatē inventāra stāvokli un plombu atkal pieliek. — Cerēsim, ka nu reiz tā arī tiks izdarīts.

6. Atkārtota prasība, pasažieru vilc. sastāvus komplektēt tā, ka katrā sastāvā lai būtu 1 noslēdzama dienesta nodaļa, jo tagad jau vairākiem EBK. un jaunāk. konduktoriem nozagtas dzelzceļa, kā arī pašu kond-ru mantas. E. apsoltās slēgtās kastes nav praktiskas, — ja konduktoram vajadzēs, tumsai iestājoties, izņemt no kastes savu rokas lākteni, tad būs jātraucē pasažieri, kas nav pielaižami, tamdēļ ne kastes, bet gan tikai slēgtas nodaļas jāiebūvē jaunajos „Feniksa“ vagonos, kas nozīmē tikai 2 vietu zaudējumu pasažieriem: — 90 v. — 2 = 88 vietas. Ceram, ka administrācija to nems vērā.

7. Ziemas vilcienu sarakstu grām. uz Jūrmalas līnijas vilcieniem pietiekošā vairumā vajag turēt rezervē pie brigāžu rīkotājiem, jo bieži uz min. vilcieniem nozīmē preču vilc. konduktorus, slīmo un atvalināto vietā. Braukt un apkalpot pasažieru vilc. bez sarakstu grām. nevar: uz pasažieru jautājumiem par vilcienu kustību, — pienākšanu - atiešanu, konduktors no galvas visu atminēties nevar, tamdēļ viņiem sarakstu grām. izdodamas uz zin. braucieniem. To E. v. i. arī solīja.

8. Ir noteiktas izredzes uz priekšu saņemt tumši - brūnu formas drēbi, kuša ir labākas kvalitātes, daudz glītāka, stiprāka, arī, protams, dārgāka, bet šo cenas starpību kungī solīja upurēt...

9. Ienākušas sūdzības, ka vairākiem preču vilcienu konduktoriem nav vēl izsniegti kažoki, kuri viņiem pienācās jau 1930. gada oktobrī. — Prasam kažokus nekavējoši izdot visiem, kuriem tādi pienācās.

10. Konduktoru pārstāvji izteica E. arī noteiktu protestu pret gaidāmām konduktoru samazināšanām, noņemot no II. grupas pas. vilcieniem pa 1 jaun. konduktoram, tādi atstājot uz tālsatiksmes pasažieru vilcieniem tikai 2 konduktorus, — EBK. un vec. konduktoru, kas nopietni apdraud vilcienu kustību un pasažieru drošību. Toreiz tas bij tikai projekts, bet tagad jau nopietna dzīves īstenība: no I. un II. pasaž. vilcienu grupām noņemti 42 konduktori un papildu grafikā no 7 konduktoriem agrāk, tagad pavairoti līdz 32 kond., tā tad konduktoru faktiskā samazināšana ir: — 42 — 16 = 26 k o n d u k t o r i.

Šinī visai svarīgajā, nopietnajā jautājumā, konduktoru biedru sapulce š. g. 27. janv., asi nosodīja šo, mūsu augstākās administrācijas nepamatoto samazināšanas drudzi un izvēlēja delegātus, kuri lai kopā ar Dzelzceļnieku savienības galvenās valdes pr-ju b. P. Zeiboltu grieztos pie dzelzceļu galv. direktora Rodes kga, vai, ja būs vajadzīgs, pat

pie satiksmes ministra v. i. ar kategorisku prasību, uz visiem pasaž. tālsatiksmes vilcieniem nozīmēt atpakaļ 3 konduktorus.

Delegācija — 5 konduktori: Fr. Danckes, J. Eichmanis, A. Jasjukens, Fr. Misse un Dobelis, ar b. Zeiboltu priekšgalā, š. g. 29. janv. griezās pie galvenā direktora ar noteiktu prasību — atgriezt agrāko stāvokli, izņemot Rīgas Jūrmalas līniju līdz Tukumam un līdz Skrīveriem.

Pie Rodes kga šinīs apspriedēs piedalījās Eksploatacijas dir. Gārseļa kgs un arī mašīnu direkt. Bekmaņa kgs ar finansu dir. Mazkalniņa kgu. Konduktoru delegāti sīki un pamatoti aprādīja direktoru kungiem, ka tā samazināt konduktorus nedrīkst, pievedot daudzus pārliecinošus gadījumus iz konduktoru prakses pie pasažieru vilc. apkalpošanas: ir bijuši tādi uztraucoši gadījumi, kad daži spēcīgi pasažieri - vīrieši mēģina pielietot pret konduktoriem fizisku varu — piekaujot konduktorus, grūžot ārā no vilciena etc...

Daudzās stacijās vēl tagad nav nekādu labierīcību un ērtību pasažieriem, — uzbērumu, platformu, tā kā grūti, sevišķi sievietēm un bērniem, iekļūt vagonos, arī bagāžu nevar iecelti — te vienīgais palīgs ir konduktors; bet ko gan var palīdzēt viens pats cilvēks daudziem pasažieriem (jo EBK ir aizņemts ar savām specifisk. darīšanām)? Maz gan, tik īsā laikā, — 1—2 minūtēs.

Tagad, ziemā, vilcienam pienākot stacijās, — jauno „Feniksa“ vagonu daudzas durvis no iekšpuses konduktori nemaz nevar attaisīt: sakarā ar vagonu apkurināšanu rodas temperatūras svārstības un arī dažādības, caur ko durvis, tā sakot, „iesalst“... Pasažieri no ārpuses laužas iekšā un blauj, ka durvis esot noslēgtas, nenojauzdami, ka nabaga konduktors no iekšpuses jau arī cīnās ap durvīm, kā Jēkabs ar Dievu... Ja durvis nepadodas, tad konduktors pa vagona galu izlien gar buferiem un ar stipru kājas spērienu „ieslaušās“ durvis atdara.

Bez šīm klizmām ir vēl ļoti daudz visādu starpgadījumu, kušus kungī uz papīra nav fiksējuši, bet dzīvē ar tiem ir jāreķinājas.

Vēl mums nav jāaizmirst visādi varbūtēji nelaimes gadījumi: var notikt kāda nelaime ar vilcieni, ar pasažieriem, ar konduktoriem, var kāds saslimt u. t. t. Ko tad nu viens konduktors uz pomsa lai iesāk?

Tālāk, — vai tad mums maz bezbiletnieku — „zaku“, vai maz citu, dzelzceļu saistošu noteikumu pārkāpēju, kuri, ja nebūs konduktora modrīgā acs, nesis valstij tikai zaudējumus. Bet kungī grib taču itkā ietaupīt?! Jā, arvienu un visur uz tā sliežu bīdītāja rēķina! Tas mums nav pieņemams.

Apspriežu rezultātā direktoru kgi solīja visu šo svarīgo jautājumu nopietni revidēt un deva mums noteiktas cerības, ka uz visiem pasažieru tālsatiksmes vilcieniem būs atkal 3 konduktori. — Dzīvosim — redzēsim.

Delegāti vēl prasīja pagarināt preču vilcienu pieņemšanas laiku uz 1 st. 30 min., kā MS., tā MT. vilcieniem, jo sastāvi ļoti gaši un tagadējā 1. st. laikā nevar vilcienu kārtīgi pienemt, — ir bijis, starp citu, viens tāds izcilus gadījums, kur vienam EBK., par konduktoru siltumnīcas mazā lodziņa izsistu rūti vai rāmi bij jāsamaksā 5 ls (!). Nebrauc tik dikti!

E. tomēr vilc. pieņemšanas laiku negrib pagarināt, varbūt varētu atcelt zināmas formālītātes pie preču vilc. pieņemšana; kādas? Gaidīsim.

Par visiem šiem un vēl daudziem te neminētiem jautājumiem, konduktoru sekcijas valde savā laikā iesniegusi rakstiski formulētas prasības Dz. ceļnieku sav. galv. valdei tālākvirzīšanai un izpildīšanai mūsu dzelzceļu virsvaldes administrācijai, resp. E. un V.

Beidzot šo savu „memorandumu“, man gribē-

tos uzsaukt tiem, diemžēl, vēl daudzajiem mūsu vienaldzīgajiem konduktoriem, kuri naivi tic un cerē uz glābiņu no augšas: Kolēģi! Atmetat reiz šīs sentimentālās illūzijas un maldīgās iedomas!

Nekur un nekad strādniecībai neviens, ne cars, ne varonis, nav nekā devis; tamdēļ, darba biedri, nākat droši zem mūsu sarkanā cīņas karoga, uz kura ugunīgiem burtiem liesmo uzvaru vēstošais lozungs: „Vienībā spēks!“.

Rīgā, 1. febr. 1931. g.

Viribus unitis.

Dzelzceļnieku darba dzīve

Dzelzceļnieki!

Latvijas Dzelzceļnieku Savienības Galvenā valde nodomājuse izdot vēsturisko pārskatu par 1905. un vēlāku gadu revolūcionāru-dzelzceļnieku cīņām.

Lūdzam tos dzelzceļniekus, kuriem būtu kādas atzīmes par šo laikmetu, vai kuŗām vēl atmiņā atsevišķi notikumi, tos uzvest un iesūtīt Galvenai valdei. Tāpat lūdzam pieteikties, kuŗi par 1905. gadu cietuši un nodot priekšmetus, ja tādi būtu uzglabājušies no 1905. gadu ieroču kaltuves, arī lūdzam iesūtīt ziņas no tās vēlāko laiku sapulces, kuŗa notika Rīgas - Orlas dzelzceļu galvenā darbnīcā, Rīgā II. stāvā mehāniskā atslēdznieku nod. Tāpat materiālu par šai sapulcē uzstādītām prasībām par algas grāmatiņu pārstrādāšanu un 9 stundu darba dienas ieviešanu.

Latvijas Dzelzceļnieku Savienības Galvenā valde.

Vai cienīgs kolēģis?

Kurzemē ir kāds CN kantora pers. pārzinis C., kuŗš bieži mīl ar saviem kolēģiem palustēties, dažreiz lustēšanās tiek nobeigta tikai agrā rīta stundā. Saprotams, pēc bezmiega pavadītas nakts un vēl iebaudītā ulmanīša, dažam labam kolēģim klājas diezgan grūti darbā, bet ko tad tādos gadījumos darīt, jo pēc priekiem parasti piemeklē bēdas un katris izcieš savu nelaimi pazemīgi. Bet ja kādam, piem., CM gadās no sava kantora aiziet uz līniju pārbaudīt sev padotos sarādn. un ja tanī momentā CN 9 piezvana pa tālruni kādam CM un tas neatbild, tad tādos gadījumos C. kungs saka priekšniekam velti. Jūs viņu meklējat kantorī, labāk nemeklējat, jo tas vakar bij piedzēries un šodien uslabo māgu. Rodas jautājums, kā to varētu pasacīt tādi, kas nebūtu ar kolēģiem piedalījies kompanijā. Bet ko lai dara, laikam tādi paņēmiņi tiek pielietoti tamdēļ, lai novērstu no sevis uzmanību, sak' kgs es jau neesmu grēcīgs, bet tur tie. Tāpat arī minētais C izturas pret kolēģiem pie dienasta pienākumu izpildīšana, lai tikai dieviņš pasargā tos, kas kaut kur pielaiduši kaut mazāko pārskatīšanos, nerunājot jau par kļūdu darbā, tad tāds tiek nomelnots uz pēdējo, bet ja pašam kāja paslīd, tas ir, nošauj buku, tad tādos gadījumos mūsu slavenais matušķas dievinātājs būtu gatavs vai rokas skūpstīt, lai tikai kļūda nenāktu gaismā.

Kolēģi CN darbinieki pienācis pēdējais laiks pilnīgi atmaskot minētā kga darbību visā visumā un par tik zemiskiem paņēmiņiem, kā ar apmelo-

šanu u. t. t., no viņa piedāvātās mīlestības novērsties, tas ir, neiet ar to kompanijā, lai vēlāk neciestu paši.

Cietušais.

Atklāts jautājums mašīnu direktora kgm

Pie TNE 5 strādā vairāki montieri, kā telegrafā, tā arī elektriskā daļā. Katram no viņiem pēc profesijas savs uzdevums, tas, ir, apkalpot attiecīgo nozari. Visi minētie darbinieki saņem mēneša komandējuma piemaksas, telegrafa montieri bieži, vai katru dienu tiek sūtīti uz līnijas izlabot bojājumus vairākus kilometrus no Liepājas, kā noejot līniju kājām, tā arī braucot ar vilcienu. Bet elektromontieris Drulis tikai apkalpo vietējo rajonu un saņem mēneša komandējumu, kā arī drēbes. Negribot pabeļas jautājums par ko minētais montieris saņem drēbes un mēneša komandējuma piemaksas, spriežot pēc viņa nodarbošanās tam nebūtu tiesības augšā minēto saņemt, bet ja viņam tāda pretim nākšana tiek parādīta, tad laikam par to, kā viņš ir kaislīgs mednieks un lai būtu silts apģērbs pret saukstēšanos, kā arī dažī lati medību izdevumu segšanai. Ja par augšā minētiem darbiem tiek izsniegts apģērbs, kā arī komandējuma nauda, tad atļaujamiem lūgt direktora kgs arī mēs pārējie, iestāsimies mednieku rindās tikai tamdēļ, lai saņemtu to pašu ko saņem Drulis, jo, ja jau mēro, tad jā mēro visiem ar vienādu mēru.

Monktieris.

Mencavnieka vakara lūgšana

Augstais debesu tēvs, tu kas esi pasaules radītājs, kā arī viņas iznīcinātājs, tev ir tas spēks un tā vara. Tev ir iespējams visas lietas grozīt pēc sava prāta, tādēļ es šīs bēdu zemes tārps, tavš padēvīgais kalps Buchbinders griežos pie tevis un lūdzu sekošo. Būdam vēl bērna gados, mana mīļākā nodarbošanās bij turēt baložus lidošanā. Cik dažu labu reizi esmu viņiem nodarījis pārestības, kā sītiēnos, tā barošānā, tas notika tamdēļ, ka nezināju to, kas rakstīts tavos svētos rakstos, ka baložī ir svēti un ka tu sodīsi katru to, kuŗš sev padotam bezspēcīgam radījumam nodaris pārestības, jo bez tavas ziņas ne mats nenokrīt no galvas.

Tagad tikai apzinos bērības grēkus, tas tamdēļ, ka spēju saprast tavus svētos rakstus, kuŗos tu saki, kā tēva grēkus piemeklēsi līdz trešam un ceturtaugumam.

Par sevi apzinos, esmu ar tavu gribu un varu jau pārmācīts, jo mana augstākā priekšniecība mētājusi mani, kā vējš rudenī nokaltušo lapu no vienas tēviņas malas līdz otrai, bet nu esmu atkal Mencavā, savā dzimtenē. Par savu dienesta stā-

vokli nevaru sūdzēties, tiešā priekšniecība pret mani izturas pieklājīgi, bet mani moca sarkanās dvēseles, kuŗu man padotā nodaļā ir pārpilnība. Esmu gribējis ar tavām zināšanām un spēku tās iznīcināt, bet vienmēr atduros uz viņu nesalaužamo spēku. Tādēļ, ak kungs, visu varenais dievs, neatstāj manu šī vakara lūgšanu, kuŗa sastāv no niecīgām prasībām neievērotu, bet nāci man palīgā, līdzī atpestīties no sarkanām dvēselēm, kuŗas ievēdīs manu tagadējo nevainīgo dvēseli mūžīgā pazušānā. Bez tam nepielieto savu bardzību par maniem agrākiem grēkiem pie mūsu nākamās atvases, kuŗu apsolos audzināt pēc taviem rakstiem un grības. Ja tu šo lūgšanu ievērosi, tad slavas dziesmu tev dziedāšu šeit laicīgi un tur mūžīgi, kopā ar savu tagadējo baložu saimi.

Palieku tavs padevīgais kalps

Buchbinders.

Kā darbojas I. grupas virskondutors

Braucot ar vil. Nr. 6 Rīga - Indra 31./XII-30. g. virskondutors Brauners. Liksnas st. pieteikta vilciena revīzija. Daugavpils brigāžu pārzinis un Daugavpils stacijas priekšnieks, viens no galvas, otrs no astes, vilcienā atrastas lielākas nekārtības. Vietu kartes nav izdotas, bet nauda iekasēta, kā arī priekšējos vagonos atrasti 3 bezbiļetnieki, lai gan minētais virskondutors saka, kad Liksnas st. dežurants nēesot paspējis izdot nespējušo biļetes, bet kā izrādījās, minētās st. dežurants nekā nezina. Tā tad speciāli vesti. Agrāk tādos gadījumos vainīgie tika bārgi sodīti, pat dažreiz šīs lietas beidzās ar 36. pantu, bet virsk. Brauneri tikai pārvieto no I. grupas uz II. grupu. Laikam tāpēc, kā Brauners ir kārtīgs dzeltenais.

Vai Meitenei arī kas tiks?

Laikraksti zin vēstīt, kā ministru kabinets atvēlējis Dzelzceļu virsvaldei prāvu sumu bezdarbnieku nodarbināšanai uz dzelzceļiem. Līnijas staciju darbinieki par to varētu tikai priecāties, kā vismaz vienā, otrā darba sastrēguma gadījumā būs kāda roka vairāk, kas palīdzēs darbu veikt, tomēr šādas cerības, varbūt ar ļoti niecīgiem izņēmumiem, izrādas vēltīgis.

Šādu vilšanos katru gadu piedzīvo arī Meitenes stacijas darbinieki, sevišķi ESP, tranzitam pastiprinoties un noteiktikatra rudenī septembra, oktobra, novembra un pa daļai decembra mēnešos, cukura biešu novākšanas laikā, kad jo dzīva vilcienu kustība uz Meitenes - Bauskas līnijas, nerunājot nemaz par vilcienu apgrozību starp Jelgavu un Lietuvas staciju Janišķiem.

Nebūtu jau neko iebilst par vilcienu kustību, jo tas jau ir ESP pienākums, pēdējos nolaist, sekot viņu gaitai u. t. t., bet kas attiecas uz dažādu ziņu, izziņu, un koeficientu sastādīšanu, tad tur nu gan nezina vai vēl kāda Latvijas stacija varēs ar Meiteni mēroties. Atļaujos iepazīstināt darba biedrus dzelzceļniekus ar šo ziņu - koeficientu buķeti, kuŗa stacijas dežurantam katru dienu jāpasniedz Virsvaldei, galvenā kārtā Ricības daļai resp. ED.

Pulksten 6 rīta stāvoklis 1 reizi
 Pulksten 11 — forma Nr. 2 1 reizi
 Pulksten 18 — L vagonu ziņas 1 reizi
 Reizē ar to — koeficients par L. vag. iekr. 1 reizi

Ziņas par vilcienu kustību uz L. ceļiem 1 reizi
 Ziņas par vilcienu apgrozību uz L. ceļiem (iesūta VS) 1 reizi
 Ziņas par lokomotīvu manevru darbību 1 reizi
 Vilcienu kustības grafiks 1 reizi
 Pulksten 18 — N vagonu ziņas 1 reizi
 Reizē ar to ziņas par caurulēm- aprīko tiem vagoniem 1 reizi
 Pēc formas E 36, ziņas par ikstundas N vagonu stāvokli stacijā. 24 reizes
 Reizē ar to koeficients par N vagonu apgrozību 1 reizi
 Pēc formas E 36 ziņas par ik stundas apgrozību uz L ceļiem 24 reizes
 Reizē ar to koeficients par L vagonu apgrozību 1 reizi

Kopā 57 ziņas un 3 koeficienti

Bija vēl laiks, kad bija jāiesniedz ziņas par Latvijā iebraukušo un no Latvijas izbraukušo pasažieru skaitu, uzrādot no kuŗienes un uz kuŗieni viņi brauc, bet gods Dievam, tas tagad ir atcelts.

Lai varētu spriest, cik „patīkami viegla“ ir šo ziņu un koeficientu sastādīšana, tad atmetot visu pārējo ziņu un koeficientu virkni, atļaujos iepazīstināt darba biedrus - dzelzceļniekus vienīgi ar formas E 36 sastādīšanu. Kā jau minēju, tad pats drudzainākais darbs šeit ir cukurbiešu novākšanas laikā, kad katris metris iekraušanai pieejamo VI., VIII. un IX. stacijas ceļu tiek izmantoti no cukurbiešu nosūtītājiem, bet attālums no VI. līdz IX. klm ir ne vairāk, ne mazāk, kā viens kilometris. Tā tad, lai pareizi nostādītu minētās ziņas, dežurantam neatliek nekas cits, kā iet pārbaudīt stāvokli dabā, jo nav jau ne viena cita ko pasūtīt: svērajs aizņemts uz rampas, stacijas apkalpotājs līdz kaklam apkrauts pats saviem darbiem, kantoristu nav.

Un tā nu dežurējošam ESP ik stundas jānoskaita: (1 klm turp + 1 klm atpakaļ) × 15 darba pavadītām stundām = 30 klm.

Nebūs lieki piezīmēt, ka no Meitenes līdz Jelgavai ir tikai 28 klm., bet no Meitenes līdz kaimiņu Lietuvas stacijai Jonišķiem mazliet vairāk, kā 23 klm. šis ir „ceļojums“ tikai par „N“ ceļiem, L platumā ceļi nāk atsevišķi bez tam vēl klāt.

Cik kārtīgi var darbus veikt staigājot šādu 30 kilometru distanci, atļauju spriest pašiem god. lasītājiem: vai tas ir par labu kustības drošībai. Izņemot abas E 36 formas dežuranti pārējās ziņas kārtā savā brīvā laikā.

Dabīgi, kā šāds nenormāls darbs liek sevi manīt: 1929. gadā ESP sodīšana ar pazemināšanu algā uz dažiem mēnešiem, 1930. gadā. . . bet te nu gan pietika ar rājienu, jo pati Virsvaldes administrācija nāca pie atziņas, ka šis pēdējais nodarījums, par kuŗu draudējusi tāda pati pazemināšana algā, esot cēlies caur darba sastrēgumu. Vai 1931. gads būs labāks? Zemes ceļi stacijas apkārtnē tiek uzlaboti. Uz Meitenes - Bauskas līnijas ierīkoti atzarojumi, bez šaubām tiks plašāki izmantoti no cukurbiešu audzētājiem - nosūtītājiem, kā iepriekšējā gadā, jo pagājušā gadā pavasarī viens, otrs zemturis nezināja, kā rudenī viņam tiks dota šāda ērtība savu ražojumu nosūtīšanā.

Dzīvosim, redzēsīm vai darbam vairojoties arī Meitene redzēs kādu bezdarbnieku - kantoristu, jeb

tādi tiks pievienoti tai ierēdņu armijai, kuŗa darb-
dienās plkst. 15 plūst caur Dzelzceļu Virsvaldes
durvīm.

Smērētāju neciešamie darba apstākļi

Pašreiz kādas grūtības mums vagonu smērētā-
jiem jācieš, darbu sākot un darbu turpinot, to
kungī nemaz negrib saskatīt un varbūt arī nemaz
negribētu dzirdēt par to, kādos šausmu pilnos ap-
stākļos mums darbs jāstrādā un jāpadara. Mēs
vilcienu pieņemot ikkatrs varam tikt sakropļots.
Jo darba apstākļi ir šādi. Tur, kur vilcienu sastā-
da uz tiem ceļiem, gar katru pusi ir sniega kalni.
Tur jau cilvēks nevar paiet ar tukšām rokām, bet
mums jau ir pilnas rokas ar darba rīkiem. Pie
katras vagonu bukses eļļu ielejot, vai uzgriezni pie-
griežot, tad ir jālaižas no sniega kalna uz pakāļas
lejā. Tad skaties vien kā kājas zem riteņa
nepaiet tikai, jo vēl sastāviem arvien bīda klāt va-
gonus. Vilcieni nekad laikā nav sastādīti. Bet sta-
cijās vilcienus grib laikā aizlaist. Ja smērētājs vēl
vilcienu nebūs sagatavojis un vilcienu aizturēsi, tad
atkal nav labi. Dežurants uz tevi kliedz, kad vil-
cienu aizturot un draud, kad norakstīšot par vil-
cienu aizturēšanu. Tādos apstākļos ir jāpieņem
vilcieni līdz 75 vagoni sastāvā. Šķirotavas vagonu
parkā, Krustpils vag., parkā un arī tāpat pārējās
stacijās.

Citi ceļi tuvāki pie stacijām, kur augstākiem
kungiem zem acīm vairāk, tie ir notīrīti, bet pa tiem
ceļiem mums vilcienu apkalpotājiem nav jāstaigā
un arī tur neviens nestaigā. Tādēļ mēs vag. smē-
rētāji griežamies ar rakstu, ievietošanai Savienības
žurnālā, lai piegrieztu vēribu uz to, kā uz priekšu
tie ceļi uz kuŗiem sastāda vilcienus, būtu pietiekoši
notīrīti, tā ka cilvēks varētu pieiet un ērti strādāt.
Lai nebūtu vairs tā, kā līdz šim, kad ir jākāpj kā
pa Alpu kalniem un uz dibena jāšļūc pie buksēm.
Varbūt kad kungī iedomājas, kā šie sniega kalni
priekš mums ir izpriecas kalni. Bet nē, šie sniega
kalni gar abām pusēm vilcienam priekš mums ir
moku un varbūt arī nāves kalni. Jo mums visa mie-
sa ir mazgāta vienās sviedru putās. Un vilcienam
aizejot jākāpj uz bremzes laukuma, un tā jāap-
kalpo. Tur nu salā un caurvējā sviedriem atdzie-
stot, tad gar mūsu miesām, kā ledus gabali slīd un
locekļus stindzina. Vai ilgi mēs cietīsim?

Kreisā bulta.

Kā izmanto konduktorus uz L. ceļiem

Viesītes stacijas priekšnieks uzdevis par pienā-
kumu konduktoriem stacijās padot uz lokomotīvi
malku. Konduktoris uz „L“ ceļiem jau līdz šim iz-
pildīja savu vietu, bagāžas konduktora vietu, pār-
mijnieka vietu, vagonu sastādītāja vietu, vagonu
sakabinātāju vietu, bagāžas strādnieka vietu, va-
gonu apskatītāja vietu un tagad vēl nāk klāt mal-
kas padevēja vieta. Nāk gan šaubas, vai vīns cil-
vēks uz reizi varēs izpildīt astoņas vietas. Vai te
nevajadzētu E drusku padomāt un dažas vietas no
šo pienākumu saraksta strīpot.

Patos.

Dzeltenās biedrības krājkases lēmumi no tiesas atzīti par neesošiem

Cik mums nācis zinams, dzeltenās biedrības bie-
dri ir lielā nemierā ar savu biedrības priekšsēdētā-
ju Dinbergi, kuŗš 1929. g. krājkases delegatu vē-

lēšanās no savas darba vietas Mašīnu direkcijas
darbiniekiem, dzeltenās biedrības biedriem, nav ti-
cis ievēlēts par krājkases delegatu, bet gan kāds
cits, Fimbers, kuŗu par to, kā tas ir uzturējis savu
kandidaturu pret Dinbergi, krājkase uz Dinberga
spiediena izslēdza no sava biedru sastāva. Ar šādu
biedrības dižvīru rīcību Fimbers nebija apmierināts
un pieņemot zv. adv. b. N. Kalniņu sev par aizstāvi
iesūdzēja krājkasi tiesā, kuŗa arī abās instancēs at-
zinusi, ka Fimbera izslēgšana notikusi nelikumīgi
un ka tāpēc atcelti visi 1929. g. delegatu sapulces
lēmumi un reizē arī Dinberga ievēlēšana par krāj-
kases valdes locekli.

Fimbers visiem mašindirekcijas darbiniekiem
biedrības biedriem piesūtījis šādu paziņojumu, ku-
ŗu nodrukājam šite, ka nākušu no pašu biedrības
biedru vidus un kas norāda kādas nelikumīgas rīci-
bas notiek šai organizācijā.

Paziņojums.

Jūs, Mašīnu Direkcijas darbinieki — Dzelzceļ-
nieku biedrības krāj un aizdevu kases biedri 1929.
g. 15. februārī ievēlējāt mani par savu priekšstāvi
minētās biedrības kases delegatu sapulcēs, lai Jūs
informētu par delegatu sapulces lēmumiem un arī
par pašas kases darbību. Pret šādu Jūsu rīcību,
kuŗa saskan ar statutu § 45., domājams, nevienam
iebildumu nevar būt, nedz arī tiesības šai delegatu
vēlēšanā iemaisīties un to jaukt, bet tas tā nebija:
kases valdei šāda Jūsu delegatu izvēle aiz zinā-
miem iemesliem nebija pa prātam, lai tā atzītu ma-
nu no Jums izdoto pilnvaru par likumīgu. 1929. g.
28. aprīlī gadskārtējā delegatu sapulce mani kā
Jūsu priekšstāvi nepielaida, bet lika sapulcei priek-
šā izslēgt no kases biedru vidus, nepievedot kaut-
cik konkrētus aizrādījumus, kas bija par iemeslu
šādai negaidītai izslēgšanai. Par tādu kases valdes
neizprotamu un nelikumīgu rīcību, kuŗa bija netieši
vērsta arī pret maniem vēlētajiem, biju spiests
griezties dēļ gandarījuma tiesā. Šo mūsu kopējo
lietu p. g. 6. maijā Rīgas Apgabaltiesas I. civilno-
daļa caurskatīja un nosprieda: Atzīt par neesošiem
atbildētājas, Latvijas Dzelzceļnieku biedrības
Krāj un aizdevu kases 1929. g. 17. marta delegatu
sapulci un visus šīs sapulces lēmumus, piedzīt no
atbildētājas par labu prasītājam Augustam Fim-
beram par lietas vešanu un tiesas izdevumus abās
instancēs Ls 144.— 90 sant. Šo spriedumu kases
valde pārsūdzēja apelācijas kārtībā Tiesu Pa-
lātā š. g. 4. februārī, Tiesu Palātas sēdē, Apgabāl-
tiesas spriedumu apstiprināja kā galīgu un izsnie-
dza man izpildrakstu spriedumma tūlītējai izpildī-
šanai. Ar man labvēlīgo tiesas lēmumu ir pierādīts,
ka mūsu rīcība delegatu vēlēšanā ir bijuse pareiza
un likumīga un tik pat likumīgi varētu turpmāk
Jūsu intereses aizstāvēt kases lietās, bet tagadējo
apstākļu dēļ man ir jāatsakas no delegata pienā-
kumiem izsakot Jums pateicību par dāvāto uztici-
bu, es nolieku Jūsu doto delegata pilnvaru un iz-
stājos no Dzelzceļnieku biedrības krāj- aizdevu ka-
ses, jo nevēlos sadarbību ar ļaudīm, kuŗi rīkojas
nelikumīgi.

Ar cienību: F i m b e r s.

No sacītā redzams, ka biedrības biedri sāk sa-
prast šīs dzeltenās biedrības nelikumības un aiziet
no viņiem. Ir jau arī pēdējais laiks.

Aicinam visus, kas stāv par likumību un taisnību un par sava stāvokļa nodrošināšanu stāties laukā no šīs nodevēju un nelikumību aizstāvju biedrības un Jūsu vieta ir Latvijas Dzelzceļnieku Savienībā.

Av.

Materiālu apgādes mežu izstrādāšanas vienību un zāgētavu darbinieku materiālais un tiesiskais stāvoklis

Iesākot runāt par šo darbinieku stāvokli jāpasaka noteikti, ka šie darbinieki atrodas ārpus darba laika likuma un civildienesta noteikumiem. Ar vārdu sakot viņi strādā tādā „valstībā“, kur savi likumi pret darbinieku tiesībām.

Ja kāds no darbiniekiem iedomājas par savu tiesību ievērošanu jeb par sava stāvokļa uzlabošanu kautko runāt, tad tādām darbiniekam jāzin, ka ar viņu izrēķināsies tiešā jeb augstākā priekšniecība, pielietojot šim nolūkam visneķītrākos paņēmienus un apvainojumus. Šādu darbinieku nobīdīšanai pie malas pastāv pie augstākās priekšniecības zināmi „rokas puīši“, ar kuŗu palīdzību tiek atrastas dažādas nepamatotas kļūdas un apvainojumi darbā. Pat ilggadīgiem darbiniekiem tiek pierakstīta nemākulība un rīkojumu neievērošanu darbā. Darbiniekam kuŗš uzdrošinājās darba labā aizrādīt uz dažādiem tehnikas trūkumiem un nepilnībām, caur ko tiek bojāti materiāli, tiek pierakstīti no tiešās priekšniecības „krustiņi“, lai tas klusētu un zinātu, ko par šādu „grēku“ viņš var sasniegt nākamā reizē.

Ir gan darbinieki, kuŗiem nebūtu pat tiesības nest sava ieņemamā amata nosaukumu. Bet tie ir radnieciskās attiecībās ar augstāko priekšniecību, jeb, tuvu stāvoši demcentra partijai, un laikam tādēļ arī viņiem tiek dotas dažādas priekšrocības un noklusēti dažādi pārkāpumi un izdarītās kļūdas, caur kuŗām cēlušies pat zaudējumi.

Darba laiks nav norobežots. Jāstrādā tik ilgi cik ilgi kungi vēlās, jo darbs lūk to prasot. Darbinieki tiek mētāti no vienas mežu izstrādāšanas vienības jeb zāgētavas uz otru — „nekavējoties“ šādā veidā: no augšas saņemts rīkojums, ka tādi un tādi darbinieki tiek pārceļti uz Usmu jeb Gulbeni un rīkojuma saņemšanas dienā, jeb vēlākais otrā dienā tiem, nekavējoties, jābrauc uz jauno darba vietu.

Ja kāds no šiem darbiniekiem grib runāt par šāda rīkojuma pagarināšanu jeb atcelšanu, tad tiek no tiešās priekšniecības norādīt, kā „vecais“ būs dusmīgs un kā viņam darbinieku netrūkst.

Meža brāķeri un desmitnieki nostaigā dienā līdz 30 klm no vienas darba vietas uz otru pārraudzīdami darbus un uzņēmdami sagatavotos materialus. Pārņākot vakarā vēlu mājās tiem vēl jāsakārto visi rēķini par padarītiem darbiem. Tādā veidā tiem jāstrādā caurmērā 12—15 stundas dienā. Par šādu citīgu darbu izpildīšanu un uzupurēšanos neviens no darbiniekiem nav drošs, kā to tomēr nepadzen, lai vietā ieliktu kādu krustdēļu, jeb demcentristu. Šādas šaubas ir pamatotas ar notikušiem faktiem.

Beztiesisks darba stāvoklis jāattiecina arī uz kancelejas darbiniekiem. Ļoti bieži arī šiem darbiniekiem jāpārceļas uz citu darba vietu „ekstrā“, 24 stundu laikā, bez kādiem attaisnojošiem iemesliem. Ir arī starp šiem darbiniekiem dažas „krustmeitas“, kuŗas netiek kustinātas no vietas, neskatoties uz to, kā dažām no šīm darbiniecēm tiešām nav ko darīt, bet gan dzen „velnu“ un demagoģiju starp pārējiem darbiniekiem.

Jāuzstāda materiālu apgādes priekšnieka palīgam jautājums, kāpēc netiek izmaksātas komandējumu naudas Usmas zāgētavas darbiniekiem, kuŗi pagājušā rudenī tika piekomandēti Bolderājas zāgētavai pie baļķu pieņemšanas no Mežu departamenta, bet desmitniekam Degro, kuŗš bija piekomandēts no Daugavpils zāgētavas, komandējuma nauda tika izmaksāta? Kāpēc netiek atlaists no darba demcentra bijušā satiksmes ministra Ozoliņa „krustdēls“ Gothards, kuŗš darba neprašanas dēļ sabojājis materiālus, caur ko cēlušies valstij zaudējumi?

Beidzot, gribētos man teikt visiem Materiālu apgādes mežu darbu un zāgētavas darbiniekiem, sevišķi tiem, kuŗi vēl arvienu naivi tic uz kungu „žēlastību“, — nākat visi pie mums Dz-ceļnieku Savienībā, iestājaties soc.-dem. partijā, topat apzinīgi savas pamatšķiras biedri, jo tikai kopējiem spēkiem varēsīm sev izcīnīt savas taisnīgās prasības, tikai kopīgiem spēkiem varēsīm atsist tos, kuŗi sava materiālā labuma dēļ mūs izmanto!

Biedris.

DZELZCEĻNIEKI! 28. februārī un 1. martā aprīņķu un pagastu pašvaldību vēlēšanas.

Šinīs vēlēšanās visiem lauku darba ļaudīm jāņem aktīva dalība un jābalso par saviem sociāldemokratiskās partijas un darba ļaužu sarakstiem! Jāpanāk lauku pašvaldības atsvabināšana no zemnieku savienības un lielsaimnieku varas!

Aprīņķu vēlēšanās sociāldemokratijas kandidātu saraksti ir šādi: Rīgas, Valkas, Ventpils, Talsu, Kuldīgas, Bauskas, Jēkabpils, Ilukstes, Daugavpils, Rēzeknes un Ludzas aprīņķos — № 3; Cēsu, Aizputes un Liepājas — № 4; Jelgavas, Tukuma un Valmieras — № 5; Madonas — № 6; Jaunlatgales — № 14

Esat uzmanīgi pret tiem viltus sarakstiem, kas dažos aprīņķos piesavinājušies trešo numuru un pat nosaukušies par sociāldemokratiskiem! Aiz tiem slēpjas zemnieku savienības, bļodnieku balsu zvejojāji un darba ļaužu nodevēji!

Mūsu krājķases darbības novērtējums par 1930. gadu.

Krāj-aizdevu sabiedrības „Dzelzceļnieks“ darbība pagājušā gadā noritējusi sekmīgi un sabiedrības stāvoklis manāmi nostabilizējies. Biedru skaits stipri pieaudzis, gada sākumā bija 1118 biedri, gada laikā iestājušies 309 biedri, izstājušies, izslēgti un miruši 55 biedri, paliek uz 1. janvāri 1931. g. 1372 biedri, no tiem Rīgā dzīvo 908, bet provincē 464. Dzelzceļnieki — 1112, pasta un telegrafa darb. 177 un pārējie 83. Virieši 1199, sievietes 170 un juridiskas personas 3. Līdz ar biedru pieaugumu pavairojies arī paju kapitāls. Pagājušā gada sākumā bij Ls 49.193.36, bet uz 1. janvāri 1931. g. Ls 66.405.28. Tā pat palielinājusies arī pārējie pašu kapitāli un bilance.

Pagājušais darbības gads noslēdzies ar atlikumu Ls 6.086,59, suru paredzēts sadalīt sekoši:

1. Rezerves kapitālam 20% Ls 1217,91
2. Koop. darbin. palīdz. fond. Ls 300.—
3. Dividendes uz pajām 6% Ls 2951.58
4. rezervēts nodokļu nomaksai Ls 1338.58
5. Valdes rīcībā dažād. kulturēliem mērķiem Ls 278.52 (Latv. Dz-ku Sav. atp. nam. Ls 50.—, Pasta-tel. darb. atp. nam. Ls 20.—, Bērnu draugu b. Ls. 30.—, Ārp. sk. izgl. padom. Ls 30.—, Tautas augstskolai Ls 30.—, strād. sp. un sargs olimpiādei Ls 40.—).

Sastādot 1931. g. budžetu valde rēķinājusēs ar to, ka apgrozības līdzekļi nepavairojies. Uz pašu kapitāliem un noguldījumiem ir paredzēts pieaugums, bet aizņēmumi samazināsies, jo Latvijas Banka savus aizdevumus 10% apmērā jau nolēmusi samazināt. Paredzēts, ka apgrozības līdzekļi būs Ls 362.000.— un % stampība starp maksājamo procentu par noguldījumiem un aizņēmumiem un ņemamo procentu par aizdevumiem būs Ls 15.940.—. Izdevumu budžets pieskaņots faktiskiem izdevumiem, kādi bijuši pagājušā gadā Ls 16.624.— ar atlikumu Ls 2.776.—. Pagājušā gadā samazināti aizdevumu procenti no 11 uz 10, bet aizņēmumu procenti paliek tas pats, caur to attiecīgi samazinājas sabiedrības peļņa; ievērojot vislabāko taupību ir cerība uzstādīto budžetu realizēt. Uz aizņēmumu palielināšanu nav nekādas cerības, bet jācenšas uzkrāt pašiem savus kapitālus, kā arī pievilkt pēc iespējas vairāk noguldītājus. Pagājušā gadā šinī laukā ļoti daudz strādāts un sekmes bijušas labas. Pilnā biedru sapulcē paredzēts grozīt arī statutus, bet visi šie grozījumi pa lielākaī daļai ir redakcionālas dabas.

No valdes pēc vecuma izstājas A. Šteins un no padomes O. Zaķis, bet revīzijas komisijas locekļi visi pārvēlami.
R. Grēve.

Krāj-aizdevu sabiedrības „Dzelzceļnieks“ bilance uz 1. janvāri 1931. g.

Aktīvs			Pasīvs		
Kontu nosaukums			Kontu nosaukums		
	Summa			Summa	
	Ls	S		Ls	S
Kasē	3.896	67	Pamata kapitāls	66.405	28
Tekoši rēķini citās kredītiestādēs	415	33	Rezerves kapitāls	3.148	55
Dalības naudas citās kredītiestādēs	3.270	—	Speciali kapitāli un fondi	9.209	78
Aizdevumi pret galvniekiem	299.419	83	Noguldījumi	41.227	73
Aizdevumi pret nekustamu mantu	63.200	—	Veks. redisk. Latvijas Bankā	184.853	66
Protestēti vekseli un nokavēti aizdevumi	2.718	81	„ „ citās kredītiestādēs	16.558	—
Inventārs	1.290	06	Speciali tek. rēķ. Latvijas bankā	43.602	62
Tekoši izdevumi uz 1931. g.	100	—	„ „ „ citās kredītiestādēs	1.980	45
Dažādas personas un iestādes	5.405	96	Pārejošas summas	402	25
Aizņēmumu augļi uz 1931. g.	1.493	44	Iepriekšējo gadu dividendes	2.270	98
			1931. gada aizdevumu augļi	5.464	21
			Tira peļņa	60.86	59
	Ls	381.210	10	Ls	381.210
					10

Peļņas un zaudējumu rēķins

Zaudēts			Peļnīts		
Kontu nosaukums			Kontu nosaukums		
	Summa			Summa	
	Ls	S		Ls	S
Tekoši izdevumi	17.623	28	Aizdevumu augļi	37.181	04
Aizņēmumu augļi	15.930	80	Augļi par noguld. citās kredītiestādēs	21	04
Noguldījumu augļi	1.774	53	Dažādi ieņēmumi	4.881	—
Amortizācija	123	—	Soda naudas	716	19
Norakstīti zaudējumus prot. vekseli	1.409	54	Dividendes	148	50
Tira peļņa	6.086	59			
	Ls	42.947	74	Ls	42.947
					74

Padomes un valdes projekts 1930. gada peļņas sadalīšanā

Rezerves kapitālam saskaņā ar statutu § 19 20% no tīras peļņas	Ls 1.217	91
Kooperācijas darbinieku palīdzības fondam	„ 300	—
Dividendes uz pajām (§ 58) 6% no biedru paju kap.	„ 2.951	58
Dažādu nodokļu nomaksai rezervēta summa	„ 1.338	58
Kultureliem mērķiem un valdes rīcībā	„ 278	52
	Kopā Ls 6.086	59

Ziņojumi un aizrādījumi

God. „Dzelzceļnieku Vēstneša“ redakcijai

Sakarā ar dažos laikrakstos ievietotām sagrozītām un patiesībai neatbilstošām ziņām, Dzelzceļnieku slimo kases bijušā darbinieka J. Rozenblata viltojumu un naudas izkrāpšanas lietā lūdzam Jūsu laikrakstu ievietot sekošo paskaidrojumu.

J. Rozenblats iestājās slimo kases darbā, kā mācekļis 1926. g. augusta mēnesī, un kā tāds viņš izgāja apmācību visās kases operaciju nozarēs, kamdēļ arī visos sīkumos pārzināja kases darbu nozari. Savā darbā viņš bij ļoti apķērīgs un izveicīgs, kamdēļ pārējie darbinieki veltījuši viņam savu uzticību. Sākot ar 1929. g. maija mēnesi iegūto uzticību viņš sācis izlietot noziedzīgā kārtā savtīgos nolūkos. Uz to viņu pamudinājuši daži paziņas, ar kuriem vēlāk noorganizēta vesela izkrāpēju banda, kuŗas sarakstā jau tagad skaitās 52 personas.

Savām viltojumu operācijām R. ar gudru aprēķinu izraudzījis vienīgi tālākās provinces jaumbūvējamās līnijas darba punktos nodarbinātos darbiniekus. Ar viltotiem darba priekšnieka parakstiem, kasē fiktīvi pieteikti slimnieki. Šos slimniekus R. apgādājis ar visiem vajadzīgiem dokumentiem, kādi nepieciešami naudas saņemšanai. Parasti banda savu darbību pielāgojusi momentiem, kad kasē novērots lielāks apmeklētāju - slimnieku un darbu pieplūdums, sevišķi intensīvi tā darbojusēs beidzamās gripas epidemijas laikā.

Viltojumi izdarīti ar lielu uzmanību un piemērošanos atsevišķu ārstu un citu oficiālu personu parakstu īpatnībām.

Viltojumi un izkrāpšana notikusi laikā no 1929. g. maija mēneša līdz 1931. g. janvāra beigām, 222 gadījumos par Ls 19.253.12 sant. Šī summa sastāda ap 5% no rezerves kapitāla. Kases valde uzskata par savu pienākumu darīt zināmu kases dalībniekiem un atklātībai, kā, cik sāpīgs sitiens materiāli un moraliski šis zaudējums arī nebūtu, kases finansielo stāvokli tas satricināt nevar. Baumas, itkā zaudējumi būs jāsedz individuēli no kases dalībniekiem ir palnīgi aplamas un bez kāda pamata, jo kases statutos tas nav paredzēts un vispārējais stāvoklis to arī neprasa.

Kas zīmējas uz R. un visas krāpnieku bandas atklāšanu un lietas izmeklēšanu, tad jāpateicas nejaušam gadījumam un arī kases darbinieku uzmanībai, kas atklāja, kad R. mēģināja iznīcināt dažas kases dalībnieku kartiņas. Stingri nopratinot R. arī atzinās viltojumā un uzdeva dažus līdzvainīgos. Par notikušo nekavējoši paziņoja kriminālpolicijai un kases revīzijas komisijai, vainīgos uz vietas arestēja, ievadot stingru izmeklēšanu.

Tuvākā laikā paredzēts sasaukt pilnvarnieku sapulci, kuŗā valde un revīzijas komisija sniegs izsmēlošus paskaidrojumus visai šai lietai. Bez tam, lai turpmāk līdzīgi gadījumi neatkārtotos, valde ievēdusi dažus papildu kontroles noteikumus.

Valde.

Atsaukums

Mūsu žurnālā Nr. 13. no 1930. gada 15. oktobra ievietotais raksts attiecībā uz Vilku ir kļūdainš tanī ziņā, ka muitas iestādes pirmā instancē nolemts konfiscēt Vilkam nevis kontrabandas šnabi, bet

kontrabandas šnabja pudeli. Uz Vilka pārsūdzību muitas otrā instancē pirmās instances lēmums, kuŗš atzīst pie Vilka atrasto Igaunijas šnabja pudeli par kontrabandu un tāpēc konfiscējamu, atcelts.

Redakcija.

Latvijas dzelzceļnieku Sav-bas Meitenes nodaļai

Neliekuļotu pateicību izsaku par bez procentu naudas aizdošanu maņas dzīvojamās ēkas nobeigšanai. Reizē ar to miļš paldies biedriem dzelzceļniekiem, kuŗi būdami man tik izpalīdzīgi materiālu iegādāšanā, tanī pašā laikā deva vērtīgus padomus un aizrādījumus būvniecībā.

ESP Rusmanis.

28. janvarī, 1931. g.

Sapulces nodaļās

22. febr. p. 14 dienā, Bolderājas nod., no g. v. piedalās b. Vartuss.

25. februārī, p. 10 dienā, Jelgavas nodaļas, no galv. valdes piedalās b. Vartuss.

Kārsavas nod. 22. febr., plkst. 1/2 11 — b. Zeibolts.

Rēzeknes nodaļā 22. februārī, plkst. 17 — b. Zeibolts.

Valmieras nod. 22. febr. — b. Kļaviņš.

Jaunlatgales nod. 28. febr. — b. Zeibolts.

Bēru fonda dalībnieku ievēribai

Par 1931. gada janvāra mēnesi piešķirti un izmaksāti pabalsti sekošo mirušo bēru fonda dalībnieku piederīgiem un fonda dalībniekiem — mirušo ģimenes locekļu apbedīšanai à Ls 300.— un Ls 150.—.

Miršana. gad. Nē	Fonda dalībn. Nē	Kādas nodaļas biedrs	Kas miris	Radniecība	Kad miris
35	2622	Krustpils	Jānis Jankelovičs		5.1.31
36	818	Kārsavas	Ustins Andrejevs		1.1.31
37	1868	Rīgas	Andrejs Kalniņš		5.1.31
	111 638	"	Marija Švāns		24.12.30
	112 1782	"	Jānis Fridrichsons	sieva	24.12.30
	113 2349	"	Magdalena Azans	tēvs	7.1.31
	114 2701	"	Anna Dadzis	māte	—
	115 1807	Ieriķi	Pēteris Mazulis	siev. tēvs	16.12.30
	116 211	"	Jānis Frišs	tēvs	10.1.31
	117 1659	Daugavpils	Marija Zubovs	meita	27.12.30
	118 1662	"	Marija Romanova	sieva	31.12.30
	119 1198	Viesītes	Andr. Grāmatnieks	tēvs	3.1.31
	129 2104	Valmieras	Ausma Zvirbulis	meita	27.12.30
	121 688	Priekules	Dārta Ebersteins	siev. māte	20.12.30
	122 2690	"	Juris Ašmans	tēvs	23.12.30
	123 1157	Tukuma	Jānis Šterns	siev. māte	21.12.3
	124 2476	Liepājas	Bille Jansons	siev. māte	8.1.31

Nomaksas par šiem mirušiem fonda dalībniekiem un ģimenes locekļiem, Ls 2.—, tiek atvilktas no š. g. februāra mēneša algas.

Nodaļās maksājošie biedri un veicinātāji, kā arī biedri bezdarbnieki, tiek uzaicināti nokārtot iemaksas instrukcijā noteiktā laikā.

Bēru fonda dalībnieku bērni ar 18 gadu vecuma sasniegšanu skaitās kā izstājušies no bēru fondā apdrošināto ģimenes locekļu skaita.

Galvenā valde.

Latvijas dzelzceļnieku savienības galvenā valde

ar šo dara zināmu visām nodaļu valdēm un visiem biedriem, ka savienības birojs, „Latvijas Dzelzceļnieku Vēstneša“ redakcija un Savienības galvenā valde, sākot ar š. g. 2. februāri, Rīga, pāriet jaunās telpās — Bruņinieku ielā Nr. 33, zaļā koka mājā, 2. stāvā (blakus jaunajam Tautas namam), kur līdz šim atradās Latvijas arodbiedrību centrālbirojs. Galvenā valde.

Izdevēja: Dzelzceļnieku Savienība

Atbildīgais redaktors: A. Vartuss

Mirusi Rīgas nodaļas biedrene

Jūlija Evalds

Viņu mīlā piemiņā paturēs

Galvenā valde

Š. g. 1. februārī miris Rīgas n. b., CM 5. pārbrauktuves sargs

Jānis Kasparsons

Viņu mīlā piemiņā paturēs

Galvenā valde

Miris biedrs-veicinātājs, bij. CM 5. strādnieks

Andrejs Beišans

Viņu mīlā piemiņā paturēs

Galvenā valde

Miris Rīgas nod. biedrs, CN 7. pārbrauktuves sargs

Garbovskis Vladimirs

Viņu mīlā piemiņā paturēs

Galvenā valde

1930. g. 27. decembrī miris Rēzeknes nodaļas biedris, ceļa strādnieks

Jānis Jums

Viņu mīlā piemiņā paturēs

Rēzeknes nodaļa

Š. g. 25. janvarī miris Zilupes nodaļas biedrs, CM 51 strādnieks

Jānis Mikulīns

Viņu mīlā piemiņā paturēs

Zilupes nodaļa

Krāj-aizdevu sabiedrība „Dzelzceļnieks“
sasauc 3. martā š. g., pulksten 18, Rīgā,
Bruņinieku ielā 29/31, Tautas namā, 4. st.

Kārtēju pilnu biedru gada sapulci

Dienas kārtība:

1. Konstituēšanās
2. Valsts revīzijas protokols
3. Valdes, padomes un rev. kom. ziņojumi un 1930. g. pārskata pieņemšana
4. Peļņas sadalīšana un biedru izslēgšana
5. 1931. g. budžets
6. Statutu grozījumi
7. Vēlēšanas
8. Dažādi jautājumi un priekšlikumi.

Piezieme: Ja noteiktā laikā nesanāktu statutos paredzētais biedru skaits, tad tanī pašā dienā pl. 18.30 min. notiks otra pilna biedru sapulce ar to pašu dienas kārtību, kuŗa būs pilntiesīga pie katra ieradušos biedru skaita.

Valde.

Stendes dzelzceļnieki

28. februārī un 1. martā š. g. notiks Stendes pagasta padomes vēlēšanas. Lai arī dzelzceļniekiem uz priekšu būtu savi pārstāvji pagasta padomē, tad dzelzceļnieki ir vienojušies ar pārējām strādnieku organizācijām un ir uzstādījuši savus kandidatus, uz apvienotā Latvijas socialdemokratiskās strādnieku partijas, dzelzceļnieku, laukstrādnieku, amatnieku, un atvaļināto karavīru kandidātu saraksta Nr. 3.

Lai mēs dzelzceļnieki arī varētu līdzī runāt nākošā pagasta padomē un aizstāvēt mūsu intereses, tādēļ visiem dzelzceļniekiem 28. februārī un 1. martā jābalso par apvienotā Latvijas socialdemokratiskās strādnieku partijas, dzelzceļnieku, laukstrādnieku, amatnieku un atvaļināto kara vīru kandidātu sarakstu Nr. 3. Jo tikai vienotiem spēkiem mēs gūsim panākumus.